

EMİRDAĞ

EMİRDAĞLILAR SOSYAL DAYANIŞMA KÜLTÜR VE EĞİTİM VAKFI YAYIN ORGANI

YIL:4

SAYI: 7

EKİM 2001

İki Ayda Bir Yayınlanır

ANAMA

Sevgi, şefkat sözleri,
Ancak sende anlamını buluyor.
Sana her "ana" değişimde,
Benim için yıllarca yılmadan çektiğin
Mutsuzluklar aklıma geliyor.

Beni her halimle seven,
Sen,
Yeryüzünün tek kadını.
Sana karşı olan borcumu ödeyebilmek için,
Ölünce baş ucuma dikilecek mezar taşıma
Oydurarak yazdıracağım,
İki heceli,
Beş harfli adını...

Muharrem KUBAT

Güveççi Köyü'nden Mustafa kızı
Selvi (POYRAZ) KUBAT

EMİRDAĞ

Emirdağlılar Vakfı
Yayın Organı

Yıl: 4 Sayı: 7 Ekim 2001

Sahibi
Vakıf Adına
Özcan ÖZGÜR

Yazı İşleri Müdürü
Reşat BAĞCI

Yayın Danışmanı
Gazi DURUSU

Yayın Kurulu

Elif BAĞCI - Gazi DURUSU
Muharrem KUBAT - Fikret AKIN

Hukuk Danışmanı
Av. İzzet ASLAN

Kapak Tasarımı ve
Sayfa Düzeni
Gazi DURUSU
Süleyman ÇAKIROĞLU

Yönetim Yeri ve Yazışma Adresi

I. İnönü Cd. Kazım Önal
İş Merkezi No: 43
Tel : (0-222) 233 74 74
Fax: (0-222) 234 32 32
E-mail:
emirdag vkf@hotmail.com.

Dizgi : Fatma DANIŞMENT

Baskı : ÖZDEMİR OFSET
AKHABER GAZETESİ TESİSLERİ
Sivrihisar Cd. Eskişehir Psj. No.2
Tel.(0-222) 231 46 21 Fax. 230 47 65
ISSN - 1301 - 5805

Özcan ÖZGÜR
Emirdağlılar Sosyal
Dayanışma Kültür ve Eğitim
Vakfı Başkanı

Merhaba,

Sözlerime vakfımızın kuruluşunda emeği geçen tüm dostlarımıza yaptıkları çalışmalarından dolayı teşekkür ederek başlıyorum.

Bizler, vakfımızın yeni Yönetim Kurulu olarak sizlerin maddi ve manevi desteklerinizle yeniden hemşehrilerimize hizmet amacıyla yola çıktık. Tekrar görev aldığımız vakfımızda birçok ideali birlikte gerçekleştirmek istiyoruz. Temel amacımız hemşehrilerimiz arasında dostluğu, dayanışmayı, birlik, beraberlik ve sürekliliği sağlamak, yöremizin örf ve âdetlerini koruyup yaşatmak, ihtiyacı olan başarılı öğrencilerimize etkin bir biçimde eğitim bursu vermek, çeşitli sosyal faaliyetlerde bulunmak (sağlık taraması, konser, gezi, iş kolu yemekleri, kermes v.b.). Bunların yanında yurtiçi özellikle yurtdışında yaşayan hemşehrilerimizin maddi varlıklarını Emirdağ İlçesi'nin mülki amirleriyle organize olarak yatırıma dönüştürülmesine öncülük etmektir.

Yeni bir oluşum içerisinde olan vakfımızın hiçbir çıkar gözetmeden Emirdağ ve Emirdağlılar'ın hizmetinde olduğunu vurgulamak istiyorum. Göstereceğiniz ilgi ve katkılarınıza şimdiden sonsuz şükranlarımı sunar, vakfımızın yeni döneminin camiamıza hayırlı ve uğurlu olmasını temenni ederim.

Saygılarımla,

İÇİNDEKİLER

YENİ YÖNETİM KURULUMUZ

Merhaba	1
Yeni Yönetim Kurulumuz	2
Vali Sami SÖNMEZ	3
Prof.Dr. Şan ÖZALP	3
Türkiye mi Büyük, Emirdağ mı?	4
Belediye Başkanı İsmet Güler	7
Bugüne Nasıl Geldik	8
İş Onsun	9
Seyrekbasan'dan	9
Emirdağ'da İz Bırakanlar	10
Köylerimizden Güveççi Köyü	12
Güveççi Köyü (Şiir)	15
Emirdağ Gençliğine Çağrı	15
Basında Vakfımız	16
Garcia'ya Mektup	18
Dizi Ziyaretler	19
Emirdağlı Savaş Gazileri ve Atatürk	20
Çanakkale'den Kurtuluş Savaşı'na Emirdağ	21
Emirdağ'da Aşk Başkadır	22
Adaçal	23
Emirdağ Ticaret ve Sanayi Odası	24
Dilekçe (Şiir)	25
Mektup	25
Mahir Keman	26
Yazısının Devamı	26
Damak Tadı	28
İşgal ve Direniş	29

Özcan ÖZGÜR
(Başkan)
Üniversite
İşletme Uzmanı
Oto. Tic. Last. ve Sig.
Evli, iki çocuklu
233 42 42 - 227 75 76

Erdiç KESKİNER
(Başkan Yardımcısı)
Üniversite
Okul Müdürü
Evli, iki çocuklu
230 69 87-322 20 69

Ali ÇIRAKLI
(Sayman)
Ortaokul
Esnaflar (Muhtar)
Evli, beş çocuklu
323 48 97-321 30 30

İsmet GÜLER
(Üye)
Üniversite
Avukat
Evli, üç çocuklu
0 272 441 20 18

Mehmet ÖZTEKİN
(Üye)
Üniversite
İş adamı
Evli, iki çocuklu
236 01 21

İskender AKTAŞ
(Üye)
Lise
Esnaflar
Evli, iki çocuklu
230 91 94

Orhan ÖZKIR
(Üye)
Üniversite
Doktor
Evli, iki çocuklu
234 25 73

Fikret FİÇİCİ
(Denetçi)
Üniversite
Emekli
Evli, üç çocuklu
239 81 66

İhsan AVCI
(Başkan Yardımcısı)
Üniversite
Serbest Muhasebeci
Evli, iki çocuklu
231 68 58

Fikret AKIN
(Başkan Yardımcısı)
Üniversite
Öğretmen
Evli, iki çocuklu
229 13 18

Reşat BAĞCI
(Genel Sekreter)
Üniversite
Memur
Evli, iki çocuklu
230 17 52

Yılmaz ÜNVER
(Üye)
Yüksek Okul
Tüccar
Evli, üç çocuklu
0 272 441 34 44

Hasan SEZER
(Üye)
Lise
İş adamı
Evli, üç çocuklu
231 19 35

Tahir ÜSKÜDAR
(Üye)
Üniversite
Müteahhit
Evli, bir çocuklu
237 96 10

İzzet ASLAN
(Denetçi)
Üniversite
Avukat
Evli
234 75 01

Osman ÖZGÜRLÜ
(Denetçi)
Yüksek Okul
Esnaflar
Evli, üç çocuklu
231 75 30

Sami SÖNMEZ
Eskişehir Valisi

Emirdağ Orta Anadolu'da şirin bir ilçemizdir. İlçe halkı geçimini tarım ve hayvancılık yoluyla sağlamaktadır. Ancak, mevcut tarım arazileri ilçe nüfusunu besleyecek düzeyde değildir. Bu yüzden ilçe halkı 30-40 seneden beri iş ve ticaret imkanı olan büyük merkezlere ve hatta yurt dışına göç etmekte ve rızkını buralarda aramaktadır.

Emirdağlılar da özellikle Eskişehir'de yoğunlaşmışlardır. İlimizdeki Emirdağlılar Eskişehir'in sanayi ve ticaret hayatında olduğu kadar, siyasetinde de önemli bir yer tutmuşlardır. Eskişehir halkıyla tam manasıyla bütünleşerek, şehrin sosyal hayatına da bir canlılık getirmişlerdir. Gerek Emirdağ içerisinde, gerekse dışarıda yaşayan Emirdağlılar vatanına, milletine, bayrağına, milli ve manevi değerlerimize yürekten bağlı, çalışkan ve üretken vatandaşlarımızdır.

Emirdağlılar arasındaki dayanışmayı ve yardımlaşmayı pekiştirmek amacıyla kurulmuş bulunan Emirdağlılar Vakfı'nın çalışmalarını takdirle izliyorum. Vakıf yöneticilerine başarı dileklerimi sunuyorum, yurt içindeki ve yurt dışındaki Emirdağlıları muhabbetle kucaklıyor, yürekten sevgilerimi yolluyorum.

Prof. Dr. Şan ÖZ-ALP
Afyon Kocatepe
Üniversitesi Rektörü

Değerli Emirdağlılar,

Emirdağlılar Sosyal Dayanışma Kültür ve Eğitim Vakfı, Eskişehir'de yaşayan Emirdağlıları bir çatı altında toplayıp Emirdağ'ın sosyal, kültürel ve ekonomik kalkınmasına katkıda bulunmak amacıyla kurulmuştur. Bu, güzel sivil toplum örgütünün sesi olarak yayın hayatına devam eden Emirdağ Dergisi, alanında önemli bir boşluğu doldurmaktadır.

Ününü ülke sınırları dışına taşıyan Emirdağ halkını bütünleştirmeyi, kaynaştırmayı amaçlayan vakıf faaliyetlerini daha geniş kitlelere duyurmayı hedefleyen dergi, bu görevini başarıyla yürütmektedir.

AKÜ'nün Emirdağ İlçesi'nde önemli bir Meslek Yüksekokulu bulunmaktadır. Bu yıl yeni açılacak bölümlerle toplam öğrenci sayısı 850'ye yaklaşacaktır. Bu okulumuzun örnek bir merkez olması dış desteğe bağlıdır.

Afyon Kocatepe Üniversitesi olarak Emirdağ Dergisi'nin çalışmalarını destekliyor, başarılar diliyoruz.

“TÜRKİYE Mİ BÜYÜK, EMİRDAĞ MI?”

Mustafa ÖZARSLAN
Emirdağ Kaymakamı

Emirdağımız, doğusunda Eskişehir'e bağlı Sivrihisar ile Konya İli'ne bağlı Yunak İlçesi, kuzeyinde Eskişehir'e bağlı Çifteler, güneyinde Afyon İli'ne bağlı Bolvadin ve Sultandağ sıradağları ile kuşatılmış ve kuzeyinde de oldukça geniş Emirdağ Ovası yer alır.

İlçemiz'in mevcut yüzölçümü 209.920 hektardır. Bu kadar geniş bir yüzölçüme sahip olan ilçemizin nüfusu ise yüzölçümü ile ters orantılıdır ve köyleriyle beraber 47 bini geçer. 20495 merkez nüfusuyla Afyon'un 4. büyük ilçesidir. Bu, 1950 yılının nüfusundan bile düşüktür. Bu durumun en büyük sebebi ise şüphesiz göçtür ve ilçenin en büyük sorunu da budur.

Emirdağ-Afyon arasında ekonomik ve kültürel ilişkiler yeterince gelişmemiştir. Bunun sebeplerinden birisi Eskişehir'in Afyon'dan daha erken yıllarda sanayileşmesi ve bu sanayileşmenin doğurduğu işgücü talebinin kendi ilçelerinden ve Emirdağ'ından karşılanmasıdır. Ayrıca 1965'li yıllarda Emirdağ'ından Avrupa'ya göç olgusudur.

Emirdağ, Afyon'a bağlı bir ilçedir. Fakat Eskişehir ile arasındaki ilişki Afyon'dan çok daha fazladır. Bunun en büyük sebeplerinden birisi Eskişehir'e gerçekleştirilen göç olayı ve bunun sonucunda Eskişehir'de yaşayan Emirdağlılardır. Eskişehir'in büyük bir sanayi kenti olması sebebiyle buraya yapılan göç sonucunda yerleşenler burada iş kurmuşlar, buradan kız alıp vermişler ve sonunda akrabalık bağları da kurulmuştur. Bugün Emirdağlılar'ın büyük çoğunluğunun ikinci dereceden akrabası Eskişehir'de yaşamaktadır. Hal böyle iken Emirdağlılar'ın her türlü ihtiyaçlarının görülmesinde Afyon yerine Eskişehir'i tercih etmeleri gayet normaldir.

Bugün Emirdağ'ın göç verdiği en önemli yerler Avrupa ülkeleridir. Emirdağlılar'ın Avrupa'nın hemen her ülkesinde yaşadığını ve Belçika, Hollanda gibi ülkelerde en büyük azınlık grubunu oluşturduğunu söyleyebiliriz. Öyle ki Belçika'da Belçikalı sıradan insanlar: “Türkiye mi büyük, Emirdağ mı?” diye soru sordukları espri konusudur.

Özellikle gençlerimizin Avrupa sevdası ürkütücü boyutlara ulaşmıştır. Her yıl yaklaşık olarak 1200 gencimiz evlenerek Avrupa'ya gitmektedir. İlçemizin genç nüfusu günden güne erimekte, bunun sonucu olarak da işgücü açığı ortaya çıkmaktadır. 18 yaşına gelen gençler Emirdağ'da çalışıp iş bulma ve meslek edinme yerine, yurtdışına gitmeyi amaç edindiklerinden, genç nüfustan yararlanılamamaktadır. Bugün ilçemizde tarımsal alanların büyük bir kısmı işlenememekte, okullar, sağlık ocakları, camiler, evler boş durmaktadır. Yurtdışındaki işçilerimizin yakınlarına ve komşularına gönderdiği zekat-fitre ve yardımlar çalışmadan kazanma alışkanlığı yaratmış, tembellik hastalık haline gelmiştir. Göç sorunu Emirdağ'ın kanayan yarası olmakla birlikte, göçü önleme çalışmaları da hızla başlatılmaktadır.

Emirdağ İlçesi'nin ekonomik yapısı tarım ve hayvancılığa dayanmaktadır. Tarım yapmaya uygun arazi miktarı 16.619 hektar olup bunun 8309 hektarı sulanmaktadır. İlçemizde işletme arazisi çok parçalı ve dağınıktır. Tarımsal sulamayı olumsuz yönde etkileyen arazi dağınıklığı ve parça sayısının fazlalığıdır. Günümüze kadar 4 köye ait yeraltı sulama tesisleri kurulmuştur. 2000 yılına kadar İlçemizde 30 adet Tarımsal Sulama Kooperatifi kurulmuştur. DSİ Şube Müdürlüğü'nce 30 köyde 92 adet yer altı su kuyusu açılıp sulama kanallarının yapılması için Köy Hizmetleri İl Müdürlüğü'ne teslim edilmiştir. Bunlardan yalnızca 31 kuyudan köylülerimiz yararlanmaktadır. Geri kalan 61 kuyu atıl olarak beklemektedir. Bu bekleyen su kuyuları belirli bir yıldan sonra ekonomik ömrünü tamamlayıp kullanılamaz hale gelmiştir. DSİ Şube Müdürlüğü'nce milyarlarca para harcanarak kullanılır hale getirilip Köy Hizmetleri İl Müdürlüğü'ne teslim edilen kuyulara bağlı sulama kanalları bu Müdürlük'çe ödenek temin edilip hizmete girmeyince heba olmaktadır. Bu nedenle atıl durumda bulunan 61 adet tarımsal sulama kuyularının bir an önce ödenek temin edilip faal duruma geçilmesi ekonomi yönünden yararlı olacaktır.

İlçemize bağlı Karaağaç, Kılıçlar, Kuruca, Camili, Toklucak ve Ekizce köylerinin Tarımsal Sulama Projeleri için, İller Bankası her proje için Köy Kalkınma Payı'ndan ayrılacak yaklaşık 9.000.000.000 lira yardımlar için kaymakamlıkça 24.11.2000 tarih ve 504 sayılı yazıyla talepte bulunulmuştur.

Projenin Yeni Adı

/ 2000 yılı birim fiyatları maliyeti

a) Kılıçlar Köyü Y.A.Ş ile Sulama Projesi I. Keşif Özeti	71.884.476.168 TL
b) Ekizce Köyü	" "
	48.375.073.814 TL
c) Camili Köyü	" "
	79.556.041.455 TL
d) Kuruca Köyü	" "
	87.718.682.646 TL
e) Toklucak Köyü	" "
	87.397.534.766 TL

Yine aynı köylerin (Ekizce, Elhan, Camili, Toklucak, Kılıçlar ve Kuruca) tarımsal sulamaya açık kanal projeleri, Köy Hizmetleri Müdürlüğü'nce tamamlanmıştır. Bu projelerin yatırım programına alınması için 31.07.2000 tarih ve 4142 sayılı yazılarıyla Köy Hizmetleri İl Müdürlüğü Genel Müdürlüğü'ne teklifte bulunmuştur.

İlçemiz Beyören Köyü'nde çıkan kaynak suyunun Kırkpınar, Bağlıca, Gözeli, Ablak ve Yusufpaşa köylerine tarım alanlarını sulayacak kapasitede bulunması, bu nedenle Beyören Köyü'nde çıkan kaynak suyunun DSİ III. Bölge Müdürlüğü'nce hazırlanan "Yukarı Sakarya Projesi Aliken Sulama Projesine alınması için DSİ III. Bölge Müdürlüğü'ne 17.10.2000 tarih ve 478 sayılı yazı yazılmıştır.

DSİ Genel Müdürlüğü'nün 05.12.2000 tarih ve 5419 sayılı yazılarında; Kırkpınar, Bağlıca, Gözeli, Ablak ve Yusufpaşa köyleri tarım arazilerinin sulanmasına yönelik talep doğrultusunda konu yeniden ele alınarak incelenmiş ve yapılan ön etütler sonucunda Aliken regülatör yerinde bir depolama tesisi yapılarak Başkurt Kaynakları'nın sulama mevsimi dışındaki kış sularının depolanmak suretiyle söz konusu arazilerinin bir kısmının mümkün olabileceği tespit edilmiş, söz konusu depolama ve sulama tesislerinin teknik ve ekonomik yönden kesin yapılabilirliğini ortaya koyacak planlama seviyesin-

deki çalışmaları devam edilecek olup bu çalışmaların tamamlanmasına bağlı olarak yörede ne kadar tarım arazisinin sulanabileceğinin tespiti mümkün olabilecektir.

Kaymakamlığımızca H. Hacı Köyü Pınarbaşı mevkiindeki Çıldırım Sulama Şebekesi işletilmektedir. Bu tesis toplam 7 köyün sulamasını yapmakta olup 2800 hektarlık alan sulama kapasitesine sahiptir.

Ayrıca yine H. Hacı Köyü Pınarbaşı mevkiine dinlenme tesisi yapılacağından, bununla ilgili Afyon Özel İdare bütçesinden 50 milyar ödenek ayrılmış olup arsa satın alımıyla birlikte ihalesi yapılacaktır. Yine ilçemiz Bağlıca Köyü'nde alabalık üretme tesisi kurulması kararlaştırılmış, bürokratik işlemler tamamlanmış, Afyon İl Özel İdare bütçesinden 100 milyar ödenek ayrılmıştır.

İlçemizde özellikle arpa, buğday, şeker pancarı ve ayçiçeği üretimi ön plandadır. Büyük ve küçük baş hayvancılıkla da ilçemiz ekonomisine katkıda bulunmaktadır. İlçemize özellikle haziran, temmuz ve ağustos aylarında gelen gurbetçi işçilerimiz yapmış oldukları alış veriş ve harcamalarla büyük bir ekonomik katkı sağlamaktadırlar.

Emirdağ Meslek Yüksek Okulu da ilçeye kültürel ekonomik ve sosyal yönden katkıda bulunmaktadır. Özellikle ilçe dışından gelen öğrencilerin barınma ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla İl Özel İdare'si'nce ilçeye yurt yapılması kararlaştırılmış, inşaatına başlanmıştır. Özel yurtlar kısa vadede öğrencilere çözüm olmaya devam etmektedir.

3. Jandarma Er Eğitim Taburu'nun ilçemize de konuşlanması sebebiyle yaklaşık 1500 askeri ile de ilçemize büyük bir ekonomik katkı sağlamaktadır. Jandarma Taburu'nun katkıları bununla da kalmayıp özellikle Adaçal Tepesi'nin eteğini ağaçlandırmakta ve ilçenin doğasına da katkıda bulunmaktadır.

İlçemiz Bozçal mevkiinde kurulması kararlaştırılan Organize Sanayi Bölgesi ilçeye 11 km. uzaklıktadır. 150 hektar büyüklüğüne sahip olacak Organize Sanayi Bölgesi'nin alt yapı çalışmalarının bir an önce yapılması gerekmektedir. Zira yurt dışında çalışan işçilerimiz de yatırım için sabırsızlıkla beklemektedir. Bugüne kadar işçilerimizin kazançları yatırım olarak kanallize etme çabaları başarısızlıkla sonuçlanmıştır. Organize Sanayi Bölgesi'nin kurulmasıyla Avrupa'da geçen 35 yıl süre içerisinde 3. kuşak Emirdağlılarımız Belçika'da sermaye birikimi de sağlayıp müteşeb-

bis olduklarını dikkate aldığımızda ilçemizde Organize Sanayi Bölgesi'nin kurulmasında sanayi yatırımlarının artacağı düşünülmektedir. İlçe ekonomisinin canlanması kurulacak olan bu Organize Sanayi Bölgesi'ne gelecek yatırımcılara ve sanayinin bir an önce faaliyete geçmesine bağlıdır. Bu sebeple ilçemiz Organize Sanayi Bölgesi için çalışmalar başlamış olup Alibeyce Köyü olan 1/1000, 1/2000 ve 1/5000 ölçekli hali hazır harita yapım işi ihale ile verilmiş olup harita yapım işi devam etmektedir.

İlçemiz sınırları içerisinde faaliyet gösteren ve Kombassan Holding'e bağlı olarak çalışan ilçemizin en büyük kireç fabrikasında 80 işçi istihdam etmekte olup ilçemiz ekonomisine katkı sağlamaktadır.

İlçemiz Devlet Hastanesi 6988 m² arsa üzerinde 8000 m² kapalı alanı bulunan 9 bloktan oluşan üç katlı, 100 yataklı binadır. Hastanemizin tam kapasite ile halkımıza daha iyi hizmet verebilmesi için eksik olan göz hastalıkları, üroloji ve nöroloji uzmanlarının bir an önce atanmaları gerekmektedir.

İlçemizin önemli sorunlarından birisi de arıtma tesisi eksikliğidir. Şehir kanalizasyonu 1800 metre kapalı sistemden oluşmaktadır. Bu sistem Elhan Köyü'ne 1200 metre kalarak köy içerisinden geçmekte olan dereye açık olarak bağlanmıştır. Derenin üzerinin açık olması sebebiyle insan ve çevre sağlığı açısından büyük sorun oluşturmaktadır. Arıtma tesisi 1997-2002 yılları arasında yatırım programında yer almaktadır. Bu yatırım, belediyemizin hizmetine girmiştir.

İlçemizde yurt dışında çalışan işçi sayısının çok olması, ilçe ve köylerde her haneden bir-iki kişi yurt dışında çalışmakta, bu işçilerin yurda izinli geldiklerinde pasaport temini, yenileme ve yeni işçi ve işçi ailesi pasaportu almaları için Afyon'a git-

meleri nedeniyle zaman kaybının önlenmesi 1997 yılında İlçe Emniyet Müdürlüğü'ne pasaport servisi açılmış, İlçe Emniyet Müdürlüğü'nde pasaport verilmesi sorunları çözmemiş, çünkü işçi ailesi pasaportu için Türkiye İş Kurumu'ndan yazı almaya Afyon'a gitmek mecburiyeti vardır. Bu nedenle ilçemizde açılan Pasaport Şubesi'nin bir anlamı kalmamıştır. İlçemize tekrar İş Kurumu Şubesi açılması için girişimlerde bulunulmuş olup bunun sonucunda Türkiye İş Kurumu Genel Müdürlüğü'nün 22.06.2001 tarih ve 9880 sayılı makam onayı ile yurt dışında çalışan işçilerimizin izin dönemi olan temmuz, ağustos ve eylül aylarında 3 aylığına ilçemizde personel görevlendirmek suretiyle yurt dışındaki işçilerimizin işçi ve işçi ailesi pasaportu alma, yenileme işlemlerinin bizzat ilçemizde yapılması uygun görülmüştür. 03.07.2001 tarihinde ilçemize İş Kurumu Şubesi açılmış, artık Afyon'a gitmeden ilçemizde pasaport işlemleri yapılmaya başlanmıştır.

Emirdağ ilçesi ormanlık alanlara sahip değildir. İlçe halkı bunun eksikliğini duymakta ve ağaçlandırma çalışmalarına katkıda bulunmaktadır. İlçemizde ağaçlandırma çalışmaları 1994 yılında başlamış buna göre 1.506.867 m² 'lik alana toplam 138.857 adet fidan dikilmiştir. İlçemiz Dağılgan Köyü'nde tespit edilen 138 dekarlık alana da 2001 yılı içerisinde 28.000 adet fidan dikimi yapılmış ve ağaçlandırma çalışmalarına devam edilmektedir.

İlçemiz Bademlik mevkiinde kurulması tasarlanan Huzurevi yapım çalışmaları devam etmektedir. Özellikle evlatlarını göç suretiyle yurt dışına gönderen anne ve babaların ve kimsesiz vatandaşların ihtiyaç duyduğu huzurevinin kaba inşaatı bitmiş, kalan kısmı da en kısa sürede tamamlanarak halkımız hizmetine sunulacaktır.

EĞİTİM YARDIMINA ÇAĞRI

Eğitim yardımına muhtaç öğrencilerimizin ihtiyaçlarını karşılamak isteyen hayırsever hemşehrilerimizin bağışlarını bekliyoruz.

İsmet GÜLER
Emirdağ Belediye Başkanı

Değerli Hemşehrilerim,

Uzun bir aradan sonra sizlere seslenmenin mutluluğunu yaşıyorum. Ülkemizin içinde bulunduğu ekonomik koşullar ilçemizi de derinden etkilemektedir. İş yerleri, gurbetçilerimizin gitmesinden sonra sıkıntılı günler yaşamaya başlamıştır. Temmuz ve Ağustos aylarında, yurt dışındaki hemşehrilerimizin izinli olarak gelmesiyle müthiş bir hareketlilik kazanan ilçe ekonomimiz, maalesef yeniden durgunluğa girmiştir. İşsizlik artmış, iş yerleri kapanmaya başlamış, yurt dışına göç artmıştır. Özellikle gençlerimiz yurt dışına gidebilmek için yoğun bir çaba içersindeler.

Tüm Emirdağlılar olarak göçü önlemenin çarelerini bulmak zorundayız. Bunun yolu da sanayileşmekten geçmektedir. Yapımına çalışılmakta olan organize sanayi bölgesi biran önce işletmeye açılması için hepimizin uğraş vermesi gerekmektedir. Organize sanayi bölgesinin gerçek-

leşmesiyle, sanayi yatırımları yapılacak, gençlerimiz göç yerine, bu işletmelerde çalışmaya başlayacaklardır. İlçemizin sorunlarından birisi de yaşlı ve sakat insanların bakım sorunudur. Özellikle yurt dışındaki hemşehrilerimizin yaşlı ve sakatları zor durumdadır. Onları yaşadıkları ülkeye götüremedikleri gibi onlara buraya gelerek bakmaları da olanaksızdır. Bu nedenle 100 yataklı bir huzurevi yapımını gerçekleştiriyoruz. Sayın Valimiz Ahmet Özyurt'un ve hayırsever vatandaşlarımızın yardım ve gayretleriyle yapılan bu tesisin kaba inşaatı, sıvası, elektrik tesisatı, kalorifer ve su tesisatı, şapı bitmiştir. Bu eserin en kısa sürede bitirilmesi için daha çok yardıma ihtiyacımız vardır. Bu konuda tüm hemşehrilerime çağrıda bulunuyorum. Yurt dışında ve yurt içinde yaşayan hemşehrilerimin hepsine mutluluklar ve esenlikler diliyorum.

Saygılarımla...

EMİRDAĞ'A MEKTUP

Mor renkli Emirdağ akşamlarında,
Bestemiz çalınır tellerde şimdi.
Bucak düzündeki bağ damlarında,
Kandiller sis verir tüllerde şimdi.

Çaydere boyunca çekildi harım,
Yar ile kavlimiz kalmıştı yarım,
Çobanın azığı oymaçlı dürüm,
Yayla kokusu var güllerde şimdi.

Pöçüklü tarhana burnumda tüter,
Hüzün çiçekleri önümde biter,
Adaçal üstünden poyrazlar eser,
Harmanlar savrulur yellerde şimdi.

Nişan, düğün vakti çalım düzülür,
Önde çalgı ile davet gezilir,
Boyundan ayağa altın dizilir,
Cebeler şingirdar kollarda şimdi.

Fikret AKIN
Eğitimci-Şair

Gurbette saçıma düşünce aklar,
Yüreğim hasreti özünde saklar,
Dingin İkinci'ler akşamı bekler
Gurbetçi gözlenir yollarda şimdi.

Emirdağ'a Mektup

Vakıf Yönetim Kurulu, Eğitim ve Kültür Başkanımız Şair Fikret Akın'ın 5. şiir kitabı "Emirdağ'a Mektup" Emirdağ için şiirler, Vakıf Kültür Yayınları arasında çıktı. Gelirin tamamı Emirdağlılar Vakfı'na bağışlanan "Emirdağ'a Mektup"un büyük ilgi göreceğini ümit ediyoruz.

Bugüne Nasıl Geldik?

Değerli hemşehrilerim,

Şu günlerde sivil toplum örgütlerinin önemi ve işlevleri, siyasette ve medyada çok yer almaktadır. Sosyal hayatta çok önem arzeden bir sivil toplum örgütü de vakıflardır.

Eskişehir’de yaşayan bizler de yurtiçi ve yurtdışında yaşayan tüm Emirdağlılar için bir sivil toplum örgütü kurmak istedik. Yaptığımız araştırmalar neticesinde “VAKIF” üzerinde karar kıldık. Vakıflarda her türlü kültür, eğitim ve sosyal faaliyetler yapıldığı gibi, ticari şirketler kurularak ekonomik faaliyetler de yapılabilir.

Bu bağlamda, bizler, Ocak 1997 tarihinde, Kurtuluş Mahallesi’ndeki Menderes arkadaşımızın kahvesinde toplanarak, vakıf tüzüğünü tartıştık ve onaylayarak “Emirdağlılar Sosyal Dayanışma Kültür ve Eğitim Vakfı”nı kurduk. Vakfımız, sözünü ettiğim tüzüğün Resmi Gazete’nin 8 Mart 1997 tarihli nüshasında yayımlanmasıyla resmen kurulmuş oldu.

Nisan 2001 tarihinde yapılan Vakıf Genel Kurul toplantısında yeniden görevi devralan bizler, öncelikle geçmiş yönetim kurulu üyesi arkadaşlarımıza teşekkür ediyoruz.

Sayın hemşehrilerim, vakıfların amaçlarını tam olarak uygulaması ve görevini yerine getirebilmesi için belli bir mali güce erişmesi gerekmektedir. Mali güçten kastım bağışlanacak ev, arsa, tarla, dükkan gibi gayrimenkullerin dışında, yine bağışlanacak nakit, hisse senedi, kira geliri bağışı ile kurulacak ticari işletmelerin gelirleridir. Vakfımız, henüz dört yaşında olduğu için sözünü ettiğim mali güce erişememiştir. Bugüne kadar yaptığı faaliyetlerini de yönetim kurullarındaki arkadaşlarımızın gayretiyle, gerek yurtiçindeki gerekse yurtdışındaki hemşehrilerimizin hamiyetperverliği sayesinde yürütmüştür. Bundan sonra da, bir zaman böyle devam edeceğe benziyor.

Emirdağlılar bugüne kadar, bu kısıtlı imkanlarla şunları yapabildi.

1- Vakıf büromuzu kurduk. Bir sekreter çalıştırıyoruz. Burada resmi yazışmalarımız yapıyor. Yönetim kurulumuz çalışmalarını burada yürütüyor. (Pazar hariç, her gün saat 09.00-19.00 arası hizmet veriyor. Adres: Doktorlar Cad. Kazımönal İş Merkezi No:43, Kat:6 Daire:36 ‘Eski dernek büromuz’)

2- Vakıf lokalimizi açtık. Üyelerimiz çay, kahve, yeme-içme hizmetleri yanı sıra tüm dijital kanallardan, maç izleme imkanı bulmaktadır. Adres: Kurtuluş

Mahallesi, pazar yerindedir.

3- Muhtaç olan orta öğretim ve yüksek öğretim öğrencisi hemşehrilerimize karşılıksız burs sağladık.

4- Sağlık taraması ve sünnet şöleni yaptık.

5- Eskişehir’de kültürümüzü tanıtan sergiler açtık. Cumhuriyet törenlerine iştirak ettik.

6- Bayanlar kolu marifetiyle kermesler ve çaylar düzenledik.

7- Kubat’ın katıldığı bir halk konseri düzenledik, iki sefer yemekli toplantı yaptık.

8- Gençlik kolları kurarak sportif ve kültürel çalışmalar yaptık.

9- Meslek grubu toplantıları yaparak, İstanbul ve Ankara’da hemşehri toplantılarına katılarak tanışma ve kaynaşmayı sağladık.

10- “Emirdağ” isimli bir dergi çıkararak ulaşabildiğimiz hemşehrilerimize ulaşarak hasret giderdik, haberleştik.

Bizler yeni yönetim kurulu olarak geçmiş hizmetlerin devamını sağlamaya çalıştık. Aşağıdaki faaliyetleri de gerçekleştirmeyi amaçlıyoruz:

a) Elektronik posta adresi alarak iletişimi hızlandırmak istiyoruz.

b) Yurtdışındaki hemşehrilerimizi en kısa zamanda ziyaret ederek, oradaki dernek ve vakıflarla işbirliği içerisinde yeni kültürel ve ticari projeler üretmek bunları uygulamaya sokmak niyetindeyiz.

c) Bütün imkanlarımızı seferber ederek kaymakamlık, belediye, Ticaret Odası, yükseköğullerle siyaset ve ticaret adamlarımızla birlikte Emirdağ’ın kültürel ve ekonomik kalkınmasını sağlamak amacıyla projeler üretilip devreye sokmak karardayız.

Değerli hemşehrilerim, hepinizi; zengini fakiri, büyüğü küçüğü, okumuşu cahili, inadı, küslüğü, dedikoduyla bırakıp birleşmeye, bütünleşmeye, bir olmaya ve Emirdağlılar Vakfı’na destek vermeye, sahip çıkmaya çağırıyorum.

Yazımı Belçika’da bulunan, bizimle aynı düşüncelere sahip olduğuna inandığım arkadaşım Fakı Edeer’in bir dörtlüğü ile bitirmek istiyor, dünyanın dört bucağındaki her Emirdağlı’ya sağlıklı ve mutlu günler diliyorum.

Türklüğe bağlıyız verdik el ele,

Adımızı duyurduk yedi düvele,

Emirdağ’dan uzakta olsak da bile,

Yörüğüz, Türkmeniz, Karabağlıyız,

Tepeden tırnağa Emirdağlı’yız.

Reşat BAĞCI

Eskişehir Turizm Şube Müdürü

Vakıf Genel Sekreteri

Elif BAĞCI
Emekli Edebiyat Öğretmeni

İŞ ONSUN!

Günün herhangi bir saatinde, her zaman, herkese açık olan kapımızdan birisi girer ve "İŞ ONSUN!" derdi. Evdekiler bu güzel dileğe başıyla, gözüyle, gönlüyle, gülererek karşılık verir, konuk ederdi onu. Hayır, konuk etmez, içlerine alırlardı. Ne güzel günleriydi, ne iç açıcı ne ruh doyurucu zamanlarıydı Emirdağ'ının...

Dünya süratle küresellişiyor. Metropoller ve şehirlerle yerel ve kültürel değerler eriyor, özgünlük yok oluyor. Tatlar azalıyor ve kaybolanlar ince bir hüznün yaratıyor. Ancak bazı küçük yerleşim birimlerinde, kasaba ve beldelerde yerel kültürün tadına varabiliyorsunuz bazen.

Emirdağ'ımı son ziyaretimde gördüm ki (bir düşün nedeniyle) Emirdağlı'nın ruhu, güzel hasletleri pek değişmemiş.

Dünyanın neresinde ve hangi konumda olursa olsun, biraraya geldiğinde (bilhassa Emirdağ'da) sevgi ve dostluk dünyamız dolup dolup taşarak, adeta kutsallaşır.

Gelin sevgili dostlar! Bu güzelliklerimiz kaybolup gitmesin. Bu naçizane dergimizle bir nebze de olsa, bunları anımsayıp gelecek kuşaklarımıza yansıtmaya çalışalım.

Yani, diyorum ki ben, tekrar bir aradayız. Sizlerden dileğimiz, Emirdağ'la ilgili olarak geçmişte olan ve gelecekte olabilecek her şeyi dile getirelim.

Bilhassa Avrupa'da yaşayan hemşehrilerimizin yaşamlarından, yaşlı büyüklerin yaşam serüvenlerinden sızan tatları, gençlerimizin dinamik ve şenliğinden örnekleri lütfen adresimize ulaştırın. İnanın, buna değer... Gelecek buluşmamıza kadar sevgiyle kalın!...

Karayolları 46. Şube Şefliğine Teşekkür

Eskişehir - Ankara yolu, Hamidiye sapağında geçtiğimiz yıl yapılan kavşak düzenlemesi levhaları arasında eksik kalan Emirdağ yön levhası **Karayolları Şefi Sayın Nuri Akgün** tarafından yapılmıştır. Hemşehrilerimiz adına teşekkür ederiz.

Özcan TÜRKMEN
Emirdağ Türküleri
Folklör Araştırmacısı, Şair,
Yazar, Eğitimeci

SEYREKBASAN'dan (Seyrekbasan/ Nuri DEMİR/ Suvermez)

Suvermez diyo(r)lar engin ovalı,
Guyular gazdırdım maden govalı,
Yok mu içinizde ağzı dualı,
Dua edin ben yarimi alıyım.

Emirdağ'ı değirmenin döndü mü?
Döne döne nöbet bize geldi mi?
Gıyı köyden dünür gelmiş yarime,
Emirdağ'ın erkekleri öldü mü?

Gır atına goşdu yeşil araba,
Küçüklükden beni godun merama,
Bi dünür yolladım gavur anana,
Gızım güççük deyi vermedi bana.

Top top edip zülfünü darama,
Beni goyup bi(r) yar daha arama,
Möhür gözlüm ne'ttim senin anana,
Melhem deyin duz basdırdı yarama.

Evimizin önü gıral ağacı,
Bulamadım bu sevdaya ilacı.
Eğer yar olmaya gönlün yoğusa,
Sen bana gardaş de ben sana bacı.

Yörü dedim gözel yörüdemedim,
Dağın garı gibi eridemedim.
Onbeşimde bi(r) yar sevdim başıma,
Onu da kendime eş edemedim.

SEYREKBASAN derler öz adım Nuri,
Gel otur yanıma Kezi'nin Hayrı.
Sevdim sevdim alamadım ben seni,
Gızını oğluma alıyım bayrı.

Guyunun başına yarım dikilir,
Mor beliği ensesine dökülür,
Ah dedikçe ciğerlerim sökülür,
Alamazsam ince belim bükülür.

Devamı gelecek sayıda

Emirdağ'da İz Bırakanlar

Hacı Ali KILINÇALP
Emirdağ Belediye Eski
Başkanı

Röportaj

Elif Bağcı
Eğitimci - Yazar

Emirdağ'ın ulu çınarlarından biri Hacı Ali Kılınçalp. Çok yıllar öncesindeyiz. Altmışlı yıllar... Bolvadin Caddesi'nden çarşıya çıkarken, Hacı Vahitler ve Kalenderler'in eşliğinde önündeki yola, meydana hakim, bir üçgende eski bir zengin evi, Caneyler'in evi, sonraları reisin evi diye anıldı.

Uzun boylu, yakışıklı, temiz ve şık giyimli, son derece düzgün taranmış saçlar ve güneş gözlükleri, ruhundaki disiplin ve terbiye görünümüne aksetmiş bir beyefendi, karizmatik bir lider Reis Bey... Emirdağlı'nın takdimiyle "Haceli".

"Uzun yıllar Arabistan'da kalmış!", "Yüksek din tahsili yapmış!", "Yok canım hapisteymiş.", "Demirel'in bir numaralı adamıymış!", "Çok sertmiş", "Hayır, çok ince ruhluymuş!" gibi laflar dolaşırdı halk arasında.

Elektrik kesilirdi o yıllarda, hem de sık sık. Kendine has, muzip tavırları ile bağırırlardı Emirdağlılar. Ona sempati duyup

oy verenler "Reis!". Tarafsızlar "Haceli" siyasi rakip kabul edenler -Sanırım giydiği gecelik entarisi, pijama da dola "Fistanlı". İşte o yıllara ait izlenimlerim.

Şimdi iki bin bir yılı, aradan çok zaman geçmiş ve biz onunla görüşeceğiz, hem de yakından, oldukça heyecanlıyım.

Onunla karşılaşıyoruz. İlk düşüncem; o, sıradan biri değil. Sohbetimiz ilerledikçe yaşamının da sıradan olmadığını görüyoruz.

Onun yaşamında sözcülerin derin izlerini görüyorum. Yakınlarının bir

aşabiliyor. 27 yaş gibi insan ömrünün baharında, hangi duygular savurdu O'nu ve taa Mısır'da soluk aldırdı bilemiyorum.

Yıl 1949. Mısır'a gitmek için yola çıkar. Vize alamayıp Şam'da kalır. Cemiyet-ül Garra Medresesi'nde devam eder. 1950 yılında pasaport vizesi alarak Mısır'a geçer. Tam dokuz yıl, El-Ezher Üniversitesi'nde tahsil görür. Dokuz yıl orada dünya Müslümanlarından seçkin öğrencilerin tahsil gördüğü bu okulda liderdir Hacı Ali Kılınçalp, Talebe Cemiyeti Başkanıdır.

Kitap sizi tanıyor

1959 yılında Mısır'dan döner. Kasabanın ileri gelenlerinden bazı büyükler, dini vaiz ve nasihatler isterler ondan. Türkiye-Mısır kültür anlaşması yoktur. Ankara'ya Diyanet İşleri Başkanı'na çıkar. O günün Diyanet İşleri Başkanı onu sınava tabi tutar. Eline, seçtiği bir kitabı vererek kitabın yorumunu ister. "Kitap sizi tanıyor." sözleri ile

beğenisini ifade eder. Gerekli yetki ve izni verir. H. Ali Emirdağ'ına gelir, halka vazilik yapmaya başlar. Yıl bin dokuz yüz elli dokuzdur.

27 Mayıs 1960 ihtilalinde tutuklanır, içeri girer. Mahkemesi bitmeden, yine yurt dışına çıkar. Arabistan'a Medine-i

Münevveriye'ye gider. Orada iki yıl kalır. Bu arada, ailesi, bilhassa babası

sözü ile dünyanın öbür ucundan dönüyor, bir sözü ile çok zor kararları

Şükrü Efendi çok üzgündür. Ona haberler ve mektuplar yollamaktadır. "Adaçal'ın arkasına gideceğini bilseydim seni istemezdim." diyecek kadar hasret içindedir. Bir gün Hacı Abdullah Gayretlioğlu'yla gönderdiği mektupta: "Evladım ne olur dön! Sana ihtiyacımız var." sözleri onu derinden etkiler. Mustafa Necadettin isimli arkadaşı ile istişare yapar ve Emirdağ'ına döner. Yıl 1962'dir.

Döner dönmez, giderken yarım kalmış mahkemesi nedeniyle tutuklanır. Hapse girer. Defalarca mahkeme edilir. Sonunda beraat eder. Kendisine yapılan müftülük teklifini kabul etmez ve fahri çalışmayı tercih eder.

life "hayır" der. Belediye reisliği teklifi ise kabul edilir. Adalet Partisi'nden dört devre 80 ihtilaline kadar belediye reisliği devam eder.

Hacı Ali, Başbakan Demirel tarafından çok sevilmektedir. O'nun kapısını teklifsiz açıp girecek kadar yakındır ona. Reisliği sırasındaki en önemli özelliği (kendince) dürüstlüğüdür. "Haceli yemez, yedirmez" sıfatını kazanır. Yine bu konudaki hassasiyetini bu yıllar zarfında "Benim evime bir helke yoğurt girmemiştir." sözüyle ifade etmektedir.

"Reisliğiniz sırasında yaptıklarınız?" diyoruz.

Tabii zamanında iktidarı tarafından tutulan, çalışkan, dürüst bir

yoruz.

Emirdağlılar'ı her şeyden önce dürüst buluyor, kadınlarını güçlü görüyor; ama bu gücün de onlara güvenen, sayan erkekleri tarafından verildiğini belirtiyor.

Bugün toplumda gördüğünüz eksiklikler dediğimizde de; toplumda devlet adamı kıtlığı olduğunu, ağa geçinip topluma kötü örnek olanların bulunduğunu, bunların temelinde de manevi zayıflıkların yattığını belirtiyor.

Onunla sohbet bizi oldukça düşündürdü ve değişik dünyalara aldı götürdü. Zaman zaman içeri girip arşivinden getirdiği belgeler, gösterdiği fotoğraflar, nazik ve duygulu ses tonu, bizi oldukça duygulandırdı.

H.ALI KILINÇALP

Bu arada ailesi H. Ali Kılınçalp'i, bizi birlikte karşıladığı eşi, Ayşe Hanım ile evlendirir. Yıl 1963'tür. Bu evlilikten üçü kız, biri oğlan, dört çocuk ve yedi torun sahibi olur. Çocukları tahsil ve terbiyesini tamamlayarak toplumda yerini almıştır.

Reis Hacı Ali

Yıl 1968'dir, Türkiye'de Süleyman Demirel ve Adalet Partisi'nin yıldızı parlamaktadır. Hacı Ali'ye Demirel tarafından milletvekilliği teklif edilir. Baba, bu tek-

Yönetici olarak onu seçen, ona güvenen halka mahcup olmamak için çalışır. O günün koşullarında Emirdağ için çok şeyleri yapar. Zaten dört devre üstüste seçilmesini de bunun kanıtı olarak göstermektedir.

"Ya isteyip de yapamadığımız şeyler?" diyoruz.

Demirel bizzat ve defalarca söz vermiş, "Emirdağ'ına 2000 kişilik bir fabrika yapacağım." diye. Vaadini yerine getirmemiş. Kendisi buna hala üzülmemektedir.

Bu yıllar zarfında Emirdağ halkı ile ilgili kanaatlerini soru-

Ancak vaktimiz sınırlıydı.

Gönül isterdi ki, bilhassa genç kuşaklar, 80 yaşına gelmiş ve kendisiyle barışık, yaşamda en iyisini yaptığına inanan, çevresine olumlu duygular yansıtan bu nazik ve kibar insandan model ve örnek alsın...

Keşke dedim içimden, siyaset gibi, kişiyi taraf olmaya zorlayan, hassasiyet sahibi gönül adamları için, hiç de kolay olmayan bir uğraş yerine; ilk baştaki gibi Emirdağ toplumunun ruh ve gönül terbiyesine katkıda bulunsaydı hep. Daha mı iyi olurdu, diye düşünüyorum.

KÖYLERİMİZDEN

Güveççi Köyü

Muharrem KUBAT
Eğitimci - Araştırmacı - Şair

Orda bir köy var uzakta!...
Güveççi Köyü

Emirdağ'a uzaklığı: 25 km.

Nüfusu: 1300

Halkı: Yörük

Hane Sayısı: 185

Muhtarı: Kadir Elmalı

Azalar: Vahit Demirkaya,
Hüseyin Dağyaran, İbrahim İnce,
Süleyman Yılmaz.

Komşuları: Türkmen Köyü,
Çaykışla, Demircili, Bademli,
Büyük Karabağ (Bolvadin'e
bağlı), Karayokuş (Bolvadin'e
bağlı), Tez, Çoğu (Bolvadin'e
bağlı)

Güveççi, Emirdağ'ın sınırda
bulunan bir köyü olması nedeniyle Bolvadin'in bazı köy-
leriyle komşu
olmak durumunda kalmıştır.

Tarihi ve Coğrafi Durumu: Yapılan araştırmaya
göre Güveççi Köyü'nün, tahminen 200 yıl önce kurul-
duğu sanılmaktadır. Kuruluşuyla ilgili olarak kesin bir
tarih saptanamamıştır. Bir anlatıya göre köye ilk yerleşen
Hamzalar'dır. Hamzalar'ı
oluşturan kişiler önce Davulga
ile Güveççi arasında bulunan
Hacılar mevkiine yer-
leşmişlerdir. Fakat, o günün
koşulları gereği gelip geçen ve
"müfreze" tabir edilen güçler-
den rahatsız olmuşlar ve orayı
terkederek Güveççi'nin bulun-
duğu yeri daha emniyetli ka-
bullenerek buraya yer-
leşmişlerdir. Hatta ilk mesken
yerleri hala varlığını olduğu
gibi koruyan mağaralardır. Ondan sonra sırasıyla Sağırılı,
Muratlar, Emirler, Karaaliler, Yeşiller, Çerkezler,
Hacıkaralar ve İbililer gelmişlerdir.

Bu sülalerden Hamzalar ve Muratlar Bolvadin'in
Çoğu Kasabası'ndan, Sağırılı ve Çerkezler Afyon'un
Sağırılı Köyü'nden, Karaaliler ve İbililer Emirdağ'ın
Pörnek Köyü'nden, Emirler Bolvadin'in Kudumoğlu
sülalesinden, Yeşiller Emirdağ'ın Balcam Köyü'nden,

Sözü edilen mera Aşağıgölcük,
Yellibel, Kızdoğdu, Emiloğlu,
Kalaycı Hüseyin Yaylası,
Koyunderesi başı, Kızılyol ve
Altıahır arasında kalan alandır.

Ayrıca kozmatik sanayiinde
kullanılan talk pudrası mevcuttur.

Köyde üç kahve, bir bakkal
dükkanı vardır. Köylü ihtiyacının
büyük kısmını Emirdağ Salı
Pazarı'ndan karşılamaktadır.
Ancak, köyde cuma günleri kuru-
lan pazar da bir hayli etkin
geçmektedir.

Sözü edilen bu halk nereden
gelirse gelsin, tamamı, Orta
Asya'dan Anadolu'ya göç eden
Türkler'dendir ve Oğuz boyun-
dandır.

Hacıkaralar Bolvadin'in
Ortakarabağ Köyü'nden, Hanimler,
Bolvadin'in Karayokuş Köyü'nden
geldikleri söylenir.

Öz olarak; Güveççi Köyü halkı
tek bir yerden gelme değildir.
Zamanla çeşitli yerlerden gelerek
bugünkü topluluğu oluşturu-
muşlardır.

Çevresi Türkmen Tepesi, Kılı
Tepe, Güney, Balaban, Yapı ve
Çubuk adı verilen küçüklü büyüklü
dağlarla çevrilmiştir. Bu dağlar
arasında orta büyüklükte bir ovası
vardır.

Köyün 3 hane olduğunu
Sağırılı'dan İrgin Ali (Ali Aksoy), 7
hane olduğunu Hamzalardan Dede

Koca'nın kızı Ümmü Cici (Ümmü Sarı) ve
Karaallilerden 14 yıl askerlik yapan ve Abdülhamit'in
bando takımında mızık ve trampet çalan Ömer Onbaşı
(Ömer Elmalı)'nın bildiği söylenmektedir.

Nüfus Durumu: Köyün şu andaki nüfusu 1300
civarındadır. Yaz geldiğinde Avrupa'daki işçilerin
gelmesiyle bu nüfus 2300'e yükselmektedir. Her yıl
askerlik için 60 çağrı yapılmaktadır. Bu rakamın sadece
2'si köyde, diğer 58'i
Avrupa'da bulunmaktadır. Köyde bulunan nüfustan her
yıl 10 kişi vefat ederken 10
civarında da doğum olmak-
tadır. Arazinin azlığı köy
halkını her zaman göçe zorla-
maktadır. Yalnız Eskişehir'de
100 hanenin olduğu bilinmek-
tedir. Bununla birlikte
Emirdağ'da ve Salihli'de bir
hayli Güveççili vardır.

İklimi: Orta Anadolu iklimi ne ise, Güveççi Köyü
iklimi de odur. Kışları soğuk, yazları sıcak ve kuraktır.
Güveççi'nin konumu nedeniyle yazları çevreye göre
biraz serindir.

Sosyal Durumu: Güveççi oldukça büyük bir köydür.
Halkı demokrat bir yapıya sahiptir. Ayrıca karşı tarafın
haklarına saygılıdır. Yeniliğe ayak uydurmakta güçlük

çekmez. Yeni yapılan meskenlerin sayısı oldukça çoktur.

Ayrıca halkı çalışandır. Çok sayıda sağduyulu insanların oluştuğu bir topluluktur. İçlerinden zaman zaman düşündürücü nokteler, yerinde ve yiğitçe çıkışları olanlar vardır. Bu cümleden olarak sizlere iki duyumu aktarmak istiyorum.

Mevlüt Dağyaran (Topal Mevlüt), sapı harmanyerine döktükten sonra tekrar sap getirmeye giderken çobanı kağına bindirmiş, kendisi öküzün başını çekip yolda giderken görenler: "Hayrola Mevlüt Ağa, neden kağına binmiyorsun" deyince Mevlüt Dağyaran: "Kağı benim, kravat benim. Varsın çobanın gönlü olsun." demiş.

Bir başka duyum. Aynı aileden uzun yıllar muhtarlık yapan İbrahim Dağyaran (Gilikçi) Daydalı muhtarı ile konuşurken, Daydalı muhtarı Güveççi'nin fakirliğinden ve benzeri durumlardan söz edince, dayanamıyor. Daydalı muhtarın elini tutuyor ve "Taşıyla, toprağıyla birlikte Daydalı Köyü'ne ne istiyorsun, söyle..." diyor.

Hakikaten sözü edilen bu ailenin, o yıllarda ayrı ayrı güdülen erkeci, bir dağdan, sağmalı bir dağdan, oğlağı ve kuzusu bir dağdan gelirdi...

İdari Yapısı: Muhtarlıkla yönetilmektedir. Aşağı Mahalle, Yukarı Mahalle ve Güney diye üç mahallesi vardır.

Ekonomik Durumu: Köy halkının geçimi daha ziyade hayvancılık ve tarıma dayalıdır. Ekili alanların çoğunu buğday ve arpa oluşturur. Bunun yanı sıra nohut, mercimek ve burçak da yetişen ürünler arasındadır. Ayrıca haşhaş da etkin ürünlerden birisidir. Önceki yıllarda fasulye, patates, domates ve benzeri şeylerin tümü yetiştirilirken, şimdi bunlardan eser yoktur. Yurtdışı olgusu bu ürünlerin yetiştirilmesini engellemiştir. Hatta, kıraç arazi ekilmemektedir. Bu yönüyle köyün ekonomik durumu yok olmuş denilebilir. Bağlar bakılmaz olmuş, kavun-karpuz cinsi şeyler ekilmez olmuştur. Halbuki Güveççi Köyü yıllar öncesi bu denli her türlü ihtiyacını kendisi karşılamaktaydı. Ne yazık ki, bugün, halk bu ürünlerden mahrumdur.

Hayvancılığa gelince, bu da eski canlılığını tamamen yitirmiştir. Eskiden dağ, taş, koyun, keçi sürüleri ile dolup taşarken bugün o canlılığı görmek olası değildir. Şu anda üç-beş bin civarında koyun bulunmaktadır. Bir

miktar da büyükbaş hayvan vardır. Yine yurtdışı olgusu bu sektörü de bitirmek üzeredir. Köyün merası bomboştur.

Orman ürünleri arasında ardıç ve meşe ön sıralarda gelir. Çubuk, Çarşak, Domuzpınarı, Sinekli, Aladağ, Çerkezintaş denilen yerlerde ardıç, Düğmecik ve Kuru denilen mevkide de meşe yetişir. Orman, köy halkı tarafından korunmakta ve

gereken özen gösterilmektedir. Bu nedenle de sayılan yerlerde bir hayli yetişkin ardıç ve meşe vardır.

Sağlık Hizmetleri: Güveççi Köyü halkı yardımlaşmayı sever. Köye bir hizmet geleceği zaman hemen bir araya gelir. Şu anda köyde bulunan her evde elektrik ve içme suyu vardır. Camisi halk tarafından yapılmıştır. Gasilhanesi mevcuttur. Sağlık Ocağı Hacı Sıkier (Rahmetli olmuştur) adında bir hayırsever tarafından 1989 yılında yaptırılmıştır. Bir doktor, bir hemşire, bir ebe kadrosu vardır. Şu anda Güveççi Köyü'nde her on kişiden sekizi kanserden vefat etmektedir. Bu da ayrıca incelemeyi gerektiren bir sağlık sorunudur.

Eğitim ve Öğretim: Güveççi Köyü'nün eğitim öğretim bakımından iç açıcı olduğu söylenemez. Çünkü yine yurtdışı olgusu bu sahayı da oldukça etkilemektedir. Çünkü ilkokulu bitiriveren öğrenci yurtdışına gitmeyi okumaya yeğlemektedir. "Okuyup da ne olacak? Yurtdışından permili bir kızla evlenir, işe girerim." felsefesi bu alanda her şeyi altüst etmektedir.

Güveççi Köyü İlkokulu Emirdağ yöresinde açılan ilkokullardandır. 1933 yılında yapılmıştır. Şu anda 160 öğrencisi, bir müdürü, dört öğretmeni, bir hizmetlisi vardır. Ayrıca Güveççi Köyü'nün ortada olması nedeniyle Çaykışla, Demircili ve Türkmen Köyü'nün öğrencileri eğitim ve öğretimini burada sürdürmektedirler. Okulun laboratuvarı, kitaplığı ve trampet takımı hala oluşturulamamıştır. Şiddetle bir bilgisayara ihtiyacı vardır.

Köyde ilkokul seviyesinde okuma yazma oranı yüksektir. Kız, erkek ayrımı yoktur. Köye ilk atanan öğretmenin adının Hayati olduğu söylenmektedir.

PTT Hizmetleri: PTT binası yoktur. Fakat her evde otomatik telefon vardır.

Yol Durumu: Köye ulaşım sorunu diye bir şey yoktur. Her an Emirdağ'a gidip gelmek mümkündür. Bu

görevi yapan birkaç minibüsü bulunmaktadır. Yolu düzgündür. Birinci yol Karacalar üzerinden köye ulaşmaktadır. İkincisi ise Çatallı Köyü'nden başlayıp Gölcük, Yoğşalı ve Almalı Yaylaları'ndan geçen yoldur.

Güveççi Köyü'nde Bugüne Kadar Muhtarlık Yapanların İsimleri Şöyledir:

- 1- Ali Bulduk (Tatalı)
- 2- Mustafa Özer (Kocaoğlu)
- 3- Hüseyin Gürcan (Topal'ın Hüseyin)
- 4- İbrahim Doğan (Akkulak)
- 5- Laz İsmail (Soyadı Kanunu'ndan önce ayrıldığı için soyadı yazılamamıştır)
- 6- Musa Yücelbaş
- 7- İbrahim Öztürk
- 8- Seydi Özer
- 9- İbrahim Dağyaran
- 10- Ali Çetin
- 11- Hasan Hüseyin Akgül
- 12- Neşet Bulduk
- 13- Fakı Özer
- 14- Hayri Elmalı
- 15- Cemal Sağsöz
- 16- Mevlüt Doğan (Hüseyinoğlu)
- 17- Mevlüt Doğan (Habipoğlu)
- 18- Kadir Elmalı

Şu Anda İlköğretim Okulu'nda Görev Yapan Öğretmenler:

- 1- Refik Aksoy (Okul Müdürü)
- 2- Talip Fener (Fen Bilgisi Öğretmeni)
- 3- Enbiya Şahin (Sosyal Bilgiler Öğretmeni)
- 4- Ömer Öztürk (Sınıf Öğretmeni)
- 5- Erhan Yavaş (Sınıf Öğretmeni)
- 6- Süleyman Görgün (Hizmetli)

Güveççi Köyü Halkından Olup da Öğrenimine Devam Eden ve Yurdun Çeşitli Bölgelerinde Görev Yapanlar:

- 1- Kemal Öztürk (Emekli Sağlık Memuru)
- 2- Mehmet Yapı (Emekli Öğretmen)
- 3- Kazım Poyraz (Emekli Sağlık Memuru)
- 4- A. Kadir Çetin (İngilizce Öğretmeni-Rahmetli olmuştur)
- 5- Muharrem Kubat (Emekli Türkçe ve Meslek Dersleri Öğretmeni)
- 6- Hasan Sıkier (Subay)
- 7- Ahmet Sıkier (Mimar-Mühendis)
- 8- Mevlüt Yılmaz (İlkokul Öğretmeni)
- 9- Edip Yapı (Kimya Yüksek Mühendisi)

- 10- Şerife Yapı (Sınıf Öğretmeni)
- 11- Cennet Dağyaran (Laborant-Yurtdışı)
- 12- İzzet Yurtkap (İlkokul Öğretmeni)
- 13- Bilge Yurtkap (İlkokul Öğretmeni)
- 14- Erol Görgün (Yönetici)
- 15- Erkan Elmalı (Sağlık Memuru)
- 16- Mustafa Sıkier (Avukat)
- 17- Yusuf Karakoç (Tarih Öğretmeni)
- 18- Şerife Sağsöz (Mühendis-Yurtdışı)
- 19- Adem Sıkier (Elektrik Mühendisi-Yurtdışı)
- 20- Selim Yılmaz (Çukurova Üniversitesi'nde Araştırma Görevlisi)
- 21- Ömer Poyraz (Fransızca Öğretmeni)
- 22- Ömer Sıkier (Mimar Mühendis-Yurtdışı)

Köyün Eşrafı (Alfabetik Sıraya Göre):

Emirler, Hamzalar, Hacıklar, Hanimler, Karaaliler, Muratlar, Sağır, Yeşiller

Köyün tanıtılmasında bana yardımcı olan Mevlüt Dağyaran'a, Mustafa Sıkier'e, Mustafa Poyraz'a, Hayri Elmalı'ya, Hüseyin Öztürk'e, Cemal Sıkier'e, Ramazan Topgüne'ye, Ömer Poyraz'a, Ramazan Kavak'a, Yusuf Göktekin'e, Kemal Öztürk'e, Kazım Özer'e, Ceylan Sarı'ya ve Hüseyin Dağyaran'a teşekkür etmeyi bir borç biliyorum.

Ayrıca, Emirdağlılar Vakfı Yönetim Kurulu üyelerinden Güldam Atar'ı, Sultan Uyar'ı, Ali Çıraklı'yı mekanında konuk eden, Güveççi Köyü misafirperverliğini eşi Dudu Elmalı ile birlikte sergileyen, özellikle Güveççi Köyü'nün tanıtılması için bilgi toplanması esnasında bize her türlü kolaylığı ve çabayı gösteren Muhtar Kadir Elmalı'ya çok çok teşekkür ederim.

Güveççi Köyü'nü bu kadar tanıttıktan sonra, birkaç sorununa da kısaca değinmek istiyorum. Güveççi Köyü konum itibarıyla Çaykışla, Türkmen Köyü ve Demircili'nin arasında yer almaktadır. Hazır bir Sağlık Ocağı vardır. Ne yazık ki bu dört köyün sağlığıyla ilgilenecek bir doktoru yoktur.

Üç dört köyün öğrencisini eğitmeye çalışan İlköğretim Okulu araç ve gereç bakımından çok yoksundur. Öğrencilerin basit deneyleri bile yapacak bir laboratuvarı bulunmamaktadır.

Köyde, başlık parası hala geçerliliğini korumaktadır. Bu da evlenmeleri güçleştiren sorunlar arasındadır.

Bazı alanlarda erozyon tehlikesi baş göstermiştir. Zaten kısıtlı olan araziye büyük ölçüde tehdit etmektedir. Saygılarımla....

GÜVEÇÇİ KÖYÜ

Muharrem KUBAT

Çevresinde dağlar, önünde ova,
Çiğdemdir, çiçektir Güveççi Köyü,
Serin eser rüzgar, temizdir hava,
Çiğdemdir, çiçektir Güveççi Köyü.

Kök salmış, dal vermiş üzüm bağları,
Kekikle bezenmiş ulu dağları,
Bir başkadır burda gençlik çağları,
Çiğdemdir, çiçektir Güveççi Köyü.

Olgundur kadını, yiğittir oğlu,
Yalçındır kayası, düzgündür yolu,
Oğuzlar'dan gelir, asildir kolu,
Çiğdemdir, çiçektir Güveççi Köyü.

Tel teldir peyniri, lezizdir yağı,
Salkım salkım olur meşe yaprağı,
Burcu burcu kokar taşı toprağı,
Çiğdemdir, çiçektir Güveççi Köyü.

Kaynaktır pınarı, gür akar çayı,
Tiftiktir keçisi, dorudur tayı,
Geçmiş yadeder yılları, ayı,
Çiğdemdir, çiçektir Güveççi Köyü.

Yayılr sürüler, ötüşür kuşlar,
Boy atmış ardıçlar, işlenmiş taşlar,
Yaylalara göç baharda başlar,
Çiğdemdir, çiçektir Güveççi Köyü.

İncedir yufkası, nefistir eti,
Tabiidir balı, yağlıdır sütü,
Yapılmış villalar, çatılmış çatı,
Çiğdemdir, çiçektir Güveççi Köyü.

Görücü gidilir, kıza bakılır,
Türküler söylenir, kına yakılır,
Çalgılar çalınır, takı takılır
Çiğdemdir, çiçektir Güveççi Köyü.

Açıktır sofrası, güleçtir yüzü,
Uysaldır gelini, candandır kızı,
Çalışkandır halkı, senettir sözü,
Çiğdemdir, çiçektir Güveççi Köyü.

Bence, sen bir yana, dünya bir yana,
Sana sığınmış bir oğulla ana,
Kubat, ne söylese, az gelir sana,
Çiğdemdir, çiçektir Güveççi Köyü.

Gazi DURUSU
Cumhuriyet Lisesi
Türk Dili ve Edebiyatı
Öğretmeni

EMİRDAĞ GENÇLİĞİNE ÇAĞRI

Sevgili okurlarım,

Bu sayımızda da sizin derginiz Emirdağ ile karşınızdayız. Bu dergimizin bütün sayfalarında dergiye ve vakfımıza gönül veren şair ve yazarlarımızın yazılarını bulacaksınız. Dergimize dilek, istek ve öneriler doğrultusunda derginin içeriğini geliştirmek, dergiye zenginleştirmek için sizlere hitap eden eserlere ağırlık vermeyi uygun gördük.

Emirdağ kültürünü yaşatmak adına azimle, gayretle sizlerden aldığımız destekle ilerliyoruz.

Sevgili gençler!

Bu sayıdan sonra bir mizah, bulmaca, spor vb. köşeleri geliştirmeyi düşünüyoruz. Bu tür köşelerin de geliştirilmesi için eli kalem tutan her Emirdağlı gencimizi vakfımıza bekliyoruz. Bu köşeleri siz gençler sayesinde geliştirmek istiyoruz.

Dergimizin sürekliliği için Emirdağlı üniversite ve lise gençliğinin mutlaka vakfımıza ve dergiye ilgi duyması, onların da dergide yer alması gerektiği düşüncesi ile önümüzdeki günlerde vakfımızda gençlik komitesi kurarak folklor ve tiyatro çalışmalarını hızlandırmak istiyoruz.

Sevgili gençler!

Vakfımıza gelmekten, vakfımıza az da olsa destek vermekten çekinmeyin. Vakfımıza gelelim, Emirdağ kültürünü ülkemizin kültür mozayığı içinde daha iyi nasıl yaşatabiliriz, hemşehrilerimizle dayanışmayı nasıl hızlandırabiliriz diye çaba harcayalım.

Tüm okurlarımız da takdir edeceklerdir ki, şu elinizdeki dergi birkaç Emirdağlı hemşehrimizin omuzlarında yükseliyor.

Sizlere ihtiyacımız var. Sizleri aramızda görmek bizleri mutlu edecektir.

Bu emanet, bizlerden sonra sizlerin olacaktır. Bu içten duygu ve düşüncelerimle sizleri sevgiyle kucaklar, gözlerinizden öperim.

Emirdağlılar Vakfı'ndan Rektör Öz-Alp'i ziya

Emirdağlılar Sosyal Davranış Kurumu ve Eğitim Vakfı Başkanı Dr. Ziya Samim Ördün, Eskişehir Atatürk Eğitim Enstitüsü Rektörü Prof. Dr. Ziya Samim Ördün'ü ziyaret etti. Ziya Samim Ördün, Rektör Öz-Alp ile görüşme yaptı ve Vakıf'ın çalışmalarını anlattı. Rektör Öz-Alp, Vakıf'ın çalışmalarını takdir etti ve Vakıf'ın çalışmalarını destekledi.

AkHaber

Emirdağlılar Vakfı'nda "Kollar sıvandı"

Emirdağlılar Vakfı, Eskişehir Atatürk Eğitim Enstitüsü Rektörü Prof. Dr. Ziya Samim Ördün'ü ziyaret etti. Ziya Samim Ördün, Rektör Öz-Alp ile görüşme yaptı ve Vakıf'ın çalışmalarını anlattı. Rektör Öz-Alp, Vakıf'ın çalışmalarını takdir etti ve Vakıf'ın çalışmalarını destekledi.

Bir

Emirdağ d

Emirdağlılar Sosyal Davranış Kurumu ve Eğitim Vakfı Başkanı Dr. Ziya Samim Ördün, Eskişehir Atatürk Eğitim Enstitüsü Rektörü Prof. Dr. Ziya Samim Ördün'ü ziyaret etti. Ziya Samim Ördün, Rektör Öz-Alp ile görüşme yaptı ve Vakıf'ın çalışmalarını anlattı. Rektör Öz-Alp, Vakıf'ın çalışmalarını takdir etti ve Vakıf'ın çalışmalarını destekledi.

İki Eylül

Emirdağlılar Vakfı'ndan Başkan Güler'e ziyaret

Emirdağlılar Sosyal Davranış Kurumu ve Eğitim Vakfı Başkanı Dr. Ziya Samim Ördün, Eskişehir Atatürk Eğitim Enstitüsü Başkanı Prof. Dr. Ziya Samim Ördün'ü ziyaret etti. Ziya Samim Ördün, Başkan Güler ile görüşme yaptı ve Vakıf'ın çalışmalarını anlattı. Başkan Güler, Vakıf'ın çalışmalarını takdir etti ve Vakıf'ın çalışmalarını destekledi.

İstikbal

Vakıf'tan Başkan'a ziyaret

Emirdağlılar Sosyal Davranış Kurumu ve Eğitim Vakfı Başkanı Dr. Ziya Samim Ördün, Eskişehir Atatürk Eğitim Enstitüsü Başkanı Prof. Dr. Ziya Samim Ördün'ü ziyaret etti. Ziya Samim Ördün, Başkan Güler ile görüşme yaptı ve Vakıf'ın çalışmalarını anlattı. Başkan Güler, Vakıf'ın çalışmalarını takdir etti ve Vakıf'ın çalışmalarını destekledi.

İ

Başkanlık

Emirdağ

gör

İstikbal

Emirdağlılar dayanışma için

Emirdağlılar dayanışma için

Emirdağlılar Sosyal Davranış Kurumu ve Eğitim Vakfı Başkanı Dr. Ziya Samim Ördün, Eskişehir Atatürk Eğitim Enstitüsü Başkanı Prof. Dr. Ziya Samim Ördün'ü ziyaret etti. Ziya Samim Ördün, Başkan Güler ile görüşme yaptı ve Vakıf'ın çalışmalarını anlattı. Başkan Güler, Vakıf'ın çalışmalarını takdir etti ve Vakıf'ın çalışmalarını destekledi.

İki Eylül

Vakıf yöneticileri programlarını açacak

Emirdağ kültürü yaşatılacak

Sonhaber

Vakfımız

İK

esfeği

...ve ...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

ESKİŞEHİR Sakarya

Emirdağlılar Derneği'nde görev bölümü

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

AKHaber

09 Mayıs 2001, Çarşamba GÜNLÜK BAĞIMSIZ SİYASİ GAZETE 100.000 TL

stikbal

Emirdağlılar Vakfı'nda görev bölümü

...

...

...

...

...

...

Milli irade

...

...

...

...

...

...

durum

26 HAZİRAN 2001 SALI

"Her türlü desteğe hazırız"

...

...

...

...

...

...

...

Kocatepe

GÜNLÜK TARAFSIZ SİYASİ GAZETE

Emirdağlılar Sosyal Dayanışma KÜMÜR ve Eğitim Vakfı AKÜ

Rektörü Prof. Dr. Şan Öz-Alp'e nezaket ziyaretinde bulundu

AKÜ'ye destek

...

...

...

...

...

...

...

...

...

GARCIA'YA MEKTUP

Erdinç KESKİNER
100. Yıl İlköğretim Okulu Müdürü

ABD ve İspanya arasındaki savaşın bir aşamasında ABD Başkanı, çok acele olarak Küba'daki isyancıların önderi Garcia'ya bir haber göndermek istedi. Garcia, hangisinde olduğu bilinmeyen Küba Dağları'ndan birinde ve nerede oldukları bilinmeyen onlarca sığınaklardan birinde saklanıyordu.

Kendisine posta ya da telgraf yoluyla ulaşabilmek olanaksızdı.

ABD Başkanı'nın ona ne denli önemli bir haber göndermek istediğini bilen çevresindekiler, Garcia'ya bir haberin ancak elden götürülebilecek bir mektupla ulaştırılabileceğini bildirmek zorunda kaldılar.

Başkan'ın çaresiz bakışları arasında yanıt, çevresindeki subayların birinden geldi.

"Benim birliğimde Rowan adlı bir çavuş var, kimse-nin nerede olduğunu bilmediği Garcia'yı O bulabilir ve mektubunuzu kendisine O ulaştırabilir." Bu yanıtla Başkan'ın aklı pek yatmamıştı; ama, ortada yapılabilecek başka bir şey de yoktu.

Rowan çağrıldı. Kendisine Garcia'ya gönderilecek mektup uzatıldı ve: "Bunu, Garcia'ya teslim edeceksin"

denildi.

Rowan mektubu aldı, üniformasının yanındaki deri kesenin içine koydu. Kesenin ağzını sıkıca büzdükten sonra, göğsünün üzerine kayışla bağladı.

Önce Başkan'a selam verdi, sonra komutanlara, en sonunda da kendi komutanına selamladı, dışarı çıktı.

Rowan yola çıktıktan tam dört gün sonra, gecenin karanlığında, üstü açık bir kayıkla Küba sahillerinin açıklarına vardı.

Küba'nın balta girmemiş ormanlarına dalıp gözden kaybolduktan üç hafta sonra, adanın öteki yakasında ortaya çıktı.

Ülkesinin düşmanı olduğu bir ülkeyi yürüyerek bir uçtan öteki uca geçti ve Garcia'ya mektubu teslim etti.

Her Emirdağlı'nın da zengin Emirdağ kültürünü yaşatmak ve korumak için birer Rowan olacağına inanıyorum. Yeter ki Emirdağlılar Vakfı, insanlara doğru ulaşsın. Mesajlarını anlaşılır bir şekilde versin.

Bizler de, mesajlarımızı doğru verebileceğimiz inancı ile göreve geldik.

İyi niyetli ve samimiyiz. Saygılarımla...

Yeni Yönetim Kurulu üyeleri nezaket ziyaretlerinin ilkinin Valimiz Sayın Sami Sönmez'e yapmıştır.

1 Mayıs'ta göreve başlayan yeni Yönetim Kurulumuz Afyon Belediye Başkanı Sayın Hayrettin Barut'u da ziyaret etti.

Sayın Bulut, sivil toplum örgütlerinin yanında olduğunu belirterek Emirdağlılar Vakfına da yapılabilecek her türlü desteği vereceğini söyledi.

Kendilerine teşekkür ediyoruz.

Yeni Yönetim Kurulu üyelerimiz yaptığı dizi ziyaretler esnasında Odunpazarı ve Tepebaşı Belediye Başkanlarını ziyaret ettiler.

Odunpazarı Belediye Başkanı Sayın Haşim Ateş'ten Odunpazarı evlerinden vakfımıza bir yer tahsis sözünü aldık.

Her iki başkanımıza vakfımıza yapacakları yardım için şimdiden teşekkür ederiz.

Vakfımızın yeni Yönetim Kurulu üyeleri Afyon Kocatepe Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Sayın Şan Özalp'i ziyaret etti. Üyelerimiz, Rektörümüz tarafından çok sıcak karşılandı. Kendileri üniversite hakkında bilgi verdi.

Üniversiteye bağlı olan Emirdağ Meslek Yüksek Okulu'nun gelişmesi ve öğrenci sayısının artırılması için talepte bulunan üyelerimize bu konunun derhal yerine getirileceğini ve gereğinin yapılacağını söyledi.

Üyelerimiz de, Emirdağ'da Yüksek Okul yönetimine her türlü yardımı yapacaklarını bildirdiler.

Rektör Sözünü Tuttu

Üyelerimizin 25 Haziran 2001 tarihinde AKÜ Rektörü'nü ziyaretleri sırasında, Rektör, verdiği sözü tuttu. EMYO'na 250 öğrenci kapasiteli yeni bir Bilgisayarlı Muhasebe Sigortacılık Eğitimi Bölümü açtı. Kendilerine hemşehrilerimiz adına teşekkür ederiz.

Türk Halk Müziği dalında ülkemizde ve Avrupa'da tanınan hemşehrımız KUBAT, vakfımızı ziyaret etti ve vakfımıza üye oldu. En kısa zamanda yapacağımız bir programa katılması konusunda söz verdi.

Emirdağlı Savaş Gazileri ve Atatürk

İlhami ÖZER
Emekli Öğretmen

Hemen hemen hiç birisi kalmadı. Aramızdan ayrıldı tümü de. Şekil bakımından hepsi de ayrı yapıdaydılar. Dimdik başlarını daha da dik gösteren güçlü omuzları, yanlarına ulaşabilenlere güven verir, moral olurdu. Tertemiz yürekleri vatan sevgisiyle dolu dolu, yaşlı Emirdağlı savaşçılarımızdı bunlar. Sözleri, söylemleri biteviye cengaverlik üstüneydi. Kimisi Balkan Savaşları'nı, kimisi Çanakkale'deki kahramanlıklarını, pek çoğu da İstiklal Savaşları sırasında kazanılmış İnönü, Sakarya ve Dumlupınar Zaferlerini, oradaki kahramanlıklarını anlatmakla bitiremezlerdi. Onları dinleyenler duyduklarına inanamazlar "Olmaz öyle şey" gibilerden laf ederlerdi. Hem Gazi Paşa'yı, İsmet Paşa'yı, Fahrettin Paşa'yı anlatırlar hem de heyecanlırlar, yiğitlenirler, onurlanırlar ve yeni bir Türkiye'nin yaratılmasındaki engin ve şerefli paylarını düşünerek arslanlar gibi kükreyerek başlarını ve gökteki bulutlara değdirirlerdi.

Milli bayramlarımız onlarla daha da canlanır renkli hale gelirdi. İlerlemiş yaşlarına hiç bakmadan bindikleri atların çıkardığı nal sesleri, kendilerine İstiklal Savaşı sırasındaki yiğitliklerini tekrar yaşatırdı. Öğrencilerden, öğretmenlerden ve toplumumuzun coşkulu halkından aldıkları yürekler dolusu minnet ve şükran alkışları, onları, yeniden eski günlerine, düşmanla savaştıkları anlara götürürdü. Yek diğerlerinden cesur ve yiğit görüntüdeki bu insanlar, İstiklal Savaşı sırasındaki Emirdağlı gazilerimizdi. Her köyde, her mahallede, her yerleşim biriminde böylesi gazilerimizi görmek mümkündü. Hiçbir Emirdağlı gazimiz yoktur ki, alnında lekesi olsun. Düşmanın topundan, tüfeğinden korkup cephesini terketsin. Böylesi ters düşüncüyü akıllarından bile geçirmemişlerdir.

Mustafa Kemal Paşa'ya, gazilerimiz hayranlık duyardı. Ondan bahsederlerken kısaca, ya "Gazi Paşa" ya da "Kemal Paşa" diye hitap ederlerdi. Gözleri ıslak ıslak olduğu halde "Gazi Paşa olmasaydı bu vatanın hali ne olurdu?" diyerek Atatürk'e olan hayranlıklarını her an taze, taptaze tutarak yanlarında M. Kemal Paşa lehinde

olmayan bir tek sözün söylenmesine razı olamazlardı. Kısa yoldan giderek ve herkesin anlayabileceği biçime getirerek: "Gazi Paşa olmasaydı anan Yonan garısı, camiler de Yonan Kilisesi olurdu, oğlum." derlerdi.

İstiklal Savaşı gazilerimizden bu dünyada kalan olmadı sayılır. Şimdi, şeritteki resimler gibi yüzlercesinin yüzünü görür gibiyim. Suvermezli Hüseyin Çavuş, Ekizceli Bekir Seydi Çavuş, Çiftlik Köylü Kantar Halil, Emirdağlı Tahir Çavuş ve Soğukkuyulu Kara Ahmet Efe hemen dilimin ucundaki yüzlercesinden birkaç tanesi....

Allah hepsinden de rahmetini esirgemesin. Cümlesinin aziz ruhları şad olsun. Biz, varlığımızı onlara ve aziz kumandanları Büyük Atatürk'e borçlu olduğumuzu hiç unutmuyoruz. Unutmayız da...

22 gün geceli gündüzlü süren Sakarya Meydan Savaşından sonra düşman, geldikleri istikamete dönüp Afyon'daki bozulmaz, geçilmez zannettikleri mevzilere saplanıp kalmıştır. 26 Ağustos 1922 günü başlayan Dumlupınar Meydan Savaşı sırasında Kocatepe'den savaşı yöneten Gazi Paşa için şiirsel duygularını şu dizelerle ne güzel ifade etmiş değil mi?

Ve mavi gözleri çıkmak çakmaktı.

Yürüdü uçurumun başına kadar,

Eğildi durdu.

Bıraksalar,

İnce, uzun bacakları üstünde yaylanarak

Ve karanlıkta akan bir yıldız gibi kayarak

Kocatepe'den Afyon Ovası'na atlayacaktı.

.....

Aklı, dirayeti, üstün kişiliği ve kimselere nasip olmayan uzak görüşü ile bizlere koskoca bir vatan armağan eden yüce Atatürk sana minnet, sana şükran... Emirdağlı şehitlerimiz ve gazilerimiz kadar, sana bizler de bağlıyız. Büyük eserin Türkiye Cumhuriyetini korumak boynumuzun borcudur.

Ruhun şad olsun.

ÇANAKKALE'DEN KURTULUŞ SAVAŞI'NA EMİRDAĞ

Necati SEZER
Eğitimci - Yazar

Tarihçiler belgelerin, olayların izini sürerler.
Edebiyatçılar da bunların sonucu olan şiirlerin,
destanların, hikayelerin izi üzerindedir.

Ömer F. Yaldızkaya'nın "Her yönüyle Emirdağ"
kitabını incelerken (kendisine selam olsun) AĞITLAR
bölümünde bir şey dikkatimi çekti. Çanakkale
Zaferi'nden Kurtuluş Savaşı'na kadar Emirdağlıların
şehitlere ve Atatürk'e yaktığı ağıtlar.

"Kurtuluş" dizisini televizyonda izleyenler de
Emirdağlıların Kurtuluş Savaşı'na katkısını mutlaka
görmüşlerdir.

Demek ki Emirdağ ve Emirdağlılar da hem
Kurtuluş Savaşı'nda hem de Atatürk'ün yanında kahra-
manca yer almışlar, güzel vatanımız uğruna şehit ya da
gazi olmuşlardır.

Metin Akın'ın "Emirdağ" adlı kitabında da askerlik
şubesiinden yaptığı araştırmalarda şehit olanların, şehit
madalyası alanların kayıtlarını görmek mümkündür. Bu
araştırmadan dolayı da kendisine teşekkür ederiz.

Aşağıdaki ağıt örnekleri de bu şanlı mücadelenin en
güzel örnekleridir.

**Balkan Savaşı'nda şehid olan Binbaşı Atağ
Bey'in ağıdı**

*Döşüne de elmas nişan takınır;
Evinden çıkınca etrafına bakınır;
Adam düşmanından kendini sakınır.
İleri durmuş da vermiş serini,
Afyon'da koymuş gitmiş gelini.*

*Dayım ata biner uyru yukarı,
Sim kılıç takınır altın tokalı,
Acısı burada öte yakalı.*

*Niye godum gittin alı gelini,
İleri durdun da verdin serini.*

Bu ağıt İsmet Türkmen tarafından yakılmıştır.
Geçmişte acıklı, şimdi gurur veren bir olaydır.
Emirdağ'ından bir Binbaşı'nın Balkanlar'da şehit
oluşunu yansıtmaktadır.

Emirdağlı'nın Çanakkale Zaferi'nde de izlerini
görmek mümkündür. Şu ağıtta olduğu gibi;

*Çanakkale derler yeşil kavaklı,
Mollalar'ın mürekkebi boyaklı,
Neçe gulların var ağaç ayaklı.
Ağaç ayağınan gelsen n'olurdu?*

Evet "ağaç ayağınan gelsen n'olurdu?" Belki bu
adsız kahraman gazi olurdu; ama gelemediği için şehit-
lik mertebesine yükselmiştir.

Kuvay-ı Milliye, vatanın kurtulmasında önemli rol
oynamıştır. İşte aşağıda Kuvay-ı Milli'ye Reisi Abdil

Ağa'ya karısı Keziban tarafından 1928'de yakılan bir
ağıt:

*Çayın kenarında biten yosunlar;
Ab-ı zemzem gülsuyuyla yusunlar;
Her yanda Abdil Ağa öldü desinler.
Gurbanlar olurum vezir beyime,
Gelen düşmanına hazır beyime.*

*Odasına çıktım halı döşeli,
Bedel gabil olsa yeterdi malı,
Kör Vali gelir de ister Sabı'nı.
Yerine de Sadık Bey'i salalım,
Beyim kalksın biz yerine ölelim.*

*Aziziye'den çıkar gelir yolları,
Yolunu bekliyo fakir gulları,
Benim beyim çetelerin başları.
Böyle bir ağa gitti görmediniz mi?
Mustafa Kemal'den sormadınız mı?*

*Benim beyim bu köylerin aynısı,
Gelmez oldu körüklüsü, yaylısı,
O da Yusuf Bey'in büyük oğlusu.
Gurbanlar olurum kibar beyime,
Gelen misafir hazır beyime.*

*Mustafa Kemal'den gelmiş nişanı,
Çalgıyınan geydirelim fesini,
Neşet'e takalım ürutbesini.
Beyime beyime kibar beyime,
Biz neyleyelim de kötü kadere.*

Hem Kuvay-ı Milliye Reisi, hem de Mustafa
Kemal'den nişan gelmiş. Ne mutlu sana Abdil Ağa. Ne
mutlu böyle bir kahraman yetiştirdiğin için sana
Emirdağ.

Bir de Döne Öksüz (Halide'nin Döne)'ün Atatürk'e
ağıtı var ki, Emirdağlı'nın Atatürk'e olan sevgisini ne
güzel anlatmaktadır. (Bu ağıt Atatürk'ün mezarının
İstanbul Dolmabahçe Sarayı'ndan Ankara'ya nakledil-
iş sırasında söylenmiştir.)

*Sana diyom sana Mustafa Kemal,
Riyakar kulların yalandan yanar;
Bu dünyada senin başına döner.*

*Saraya gel Gazi Baba saraya,
Sen düşürdün bir soğukluk araya.*

*İstanbul'dan Ankara'ya yürüdü tren,
Moskof'un kralı sal'ma durun.*

*Saraya gel Gazi Baba saraya,
Sen düşürdün bir soğukluk araya.*

Tabii, bu ağıdın derlenebilen bir bölümü. Ama bu
ağıtlar Emirdağ'ın, Emirdağlı'nın kahraman olduğu
kadar da şair ruhunu göstermiyor mu?

Emirdağ'da Aşk Başkadır

Sabri DİL
Şair

Yayla, ova, hava başka,
Emirdağ'da aşk başkadır.
Yaşlısı da gelir meşk'e,
Emirdağ'da aşk başkadır.

Vadisine çöker sisler,
Her ev koyun, keçi besler,
Dağdan yankılanır sesler,
Emirdağ'da aşk başkadır.

Dere akar harıl harıl,
Bir çınar altına seril,
Sevda çekip haz'la karıl,
Emirdağ'da aşk başkadır.

Çan sesleri ahenk verir,
Bunu duyan yürek erir,
Çeşmesinde yarin görür,
Emirdağ'da aşk başkadır.

Pullu gelin söyler mani,
Süt beyazdır onun teni,
Sözüm incitmesin seni,
Emirdağ'da aşk başkadır.

Örgülü bir kemer takar,
Salınarak canlar yakar,
Sevgiliye özden bakar,
Emirdağ'da aşk başkadır.

Fatma Bacım işindedir,
Gönlüm, aşkın peşindedir,
Gecem, vuslat düşündedir,
Emirdağ'da aşk başkadır.

Aradığın yari özle,
Salı pazarını gözle,
Sırrın açma, ser'de gizle,
Emirdağ'da aşk başkadır.

Açık Teşekkür

Geçtiğimiz günlerde çoğunluğunu hemşehrilerimizin oluşturduğu pazarcı esnafı arasında çıkan anlaşmazlık, büyük kavgaya dönüşmüştü. Ulusal, yerel basın ve televizyon kanallarında yer alan bu olayın daha da büyümesini idarecilerimiz ve sivil toplum örgütlerinin yöneticileri önledi.

Olayın yatışmasında büyük rolü bulunan başta Valimiz Sayın Sami Sönmez'e, Emniyet Müdür Yardımcımız Sayın Süleyman Gökşin'e, emniyet güçlerine ve Emirdağlılar Vakfı Yönetim Kurulu Üyelerine, Karşılılar ve Artvinliler Derneği yöneticilerine, Sebzeciler Odası Başkanı Mehmet Teke'ye teşekkür ederiz.

ARAMIZDAN AYRILANLAR

- * Veli GÜRBÜZ
- * Yüksel COŞKUN
- * Binnaz SEZGİN
- * Mustafa SEZGİN
- * Veli ERENOĞLU
- * Timuçin ÇELİK
- * Mehmet YALDIZKAYA
- * Mehmet ATEŞ (KURT MEHMET)
- * Nurettin SARI
- * Baki KOŞAN
- * Ahmet GÜLER
- * Dudu GÜLER
- * Zübeyde SEVER
- * Melek ÇELİK (Savcı)
- * Bademlili Savcı (Bekir ALTIN)
- * Fethi GÜRKAN
- * Ekrem ÇELİK
- * Hüsnüye YILMAZ
- * Rahmi SARI
- * İrfan DONMAZ

Kutlu doğumlara gebedir şafak,
Zormuş uzaklarda seni yaşamak,
Doğduğum memleket, sevdiğim toprak,
Uğruna dünyalar yansın Emirdağ.

Fikret AKIN

Dergimize Abone Ol, Abone Bul!

Her yerleşim biriminin simgesi olan bir dağ, bir tepe, bir ağaç vardır. Emirdağ'ın da iki simgesi bulunmaktadır: **Emir Dede** ile **Adaçal**. Fiziki haritalara bakıldığında açık kahverengi kısa bir dağ silsilesinin Emirdağ sınırları içinde başlayıp bittiğini görmek mümkündür. Bolvadin; Emir Dağları ile Sultan Dağları arasında Eber Gölü'nün seviyesinde genişçe bir ovadır. Emir Dağları'ndan başlayan dağ silsilesi adeta burada toprağın altına girmiş, Sultan Dağları ile birdenbire tekrar yükselmiştir. Oradan Toroslar'a doğru yükselerek devam etmiştir.

Emir Dağları, Emirdağ halkının hayatında her yılın üç dört ayında devamlı vardır. Geri kalan aylarda uzaktan heybetli duruşu ile tekrar "yaylaya çıkacak" insanları hasretle gözler gibidir.

Adaçal ise tamamen Emirdağ'a aittir. İlçenin hemen yanbaşında keskin ve dik olmayan yamaç ve yokuşları ile munis, uslu, uyumak için uzanmış bir devî andırır. Yaklaştıkça büyür, yokuşları dikleşir, üzerinde insanlardan, hayvanlardan meydana gelen gizli bir hayatın mücadelesiyle dolu bir faaliyet içerisinde devam ettiğine şahit olursunuz.

Ona bakıldığında ilk izlenim; çıplak, boş ve anlamsız büyük bir taş kütesidir. Bu yorum, Adaçal'ı görüp geçenlerin olabilir. Lakin

uzun süre orada yaşayanların, hatırası olanların bir kültür ve sosyal hayat zenginliği ile Adaçal'ın süslediğini görmeleri mümkündür.

Bahar mevsimi, Adaçal'ın gelinliğidir. İlçenin güneyine bakan yüzünde badem ağaçları beyaz çiçekleri ile sevdalı gönüllerin türkülerini renklendirir. Adaçal'ın kuzey tarafına doğru yemyeşil otlaklardaki sürüler devam eden hayatın en bariz özelliklerindendir. Zirveye doğru yer yer uzun çizgiler halinde yeşillikler Adaçal'a esrarlı bir hava verir. En tepede bulunan birkaç ardıç ağacı nankör baltalara ve zamana meydan okumaktadır. Ardiçların dallarındaki bez parçaları hangi umudun, hangi dileğin ifadesidir bilinmez ve ardiçlar "çaput bağlayan" insanların gerçekten sırdaşıdır. Yaban çiçeklerinin nazlı nazlı boy uzatışları renk armonileri görülmeye değer güzelliklerdir. Kokuları mutlaka duyulmalıdır. Anadolu toprağının doyumsuz tadlarından biri de budur.

Adaçal'ın Yorgun Dede'si'nin mezarı bu tepenin yegane bekçisidir. Yorgun Dede'nin Emir Afşin Bey zamanında yaşamış bir alperen olduğu söylenir. Dede'nin yorgunluğu Adaçal'ın zirvesine çıkamadığı içindir.

Otuz sene öncesinde Adaçal her ilkbaharda süslenmeye başlar, kar düşünceye kadar bu şenlik devam ederdi. Sabahın erken saatlerinde

her Emirdağlı'nın evinde bulunan hayvanlar Adaçal'a otlatılmaya çıkarılırdı. Akşam üstlerinde Ofis Caddesi tam bir panayır havasına bürünürdü. Çocuklar, ellerinde değneklerle hayvanlarını karşılamaya gelirlerdi. Çobanlar heybelerden çıkardıkları kuzuları sahiplerine teslim ederlerdi. Ortalık çocuk sesleri, koyun kuzu melemeleri, sığır böğürmeleri ile birbirine karışırdı.

Adaçal'da otlayan hayvanların sütlerinde kekre bir tat bulunurdu. Bu tat, Adaçal'da çok bol bulunan püren ve üzerlik otundan ileri gelirdi.

Koyunların kuzulama mevsiminde pek çok Emirdağlı Adaçal'ın güneyindeki kuytu yerlerdeki ağaçlarda "döl almaya" giderdi.

Yine eskiden "hıdırellez" günlerinde gençler mutlaka Bademlik'e çıkarlar, gizli olan dileklerini Adaçal'a ve badem ağaçlarına fısıldarlardı ve gece ay ışığı altında Adaçal daha güzel, daha değişik bir görünüme bürünürdü.

Bugün Adaçal'ın Emirdağ'a bakan yüzü çam ve badem ağaçları ile süslenmiştir. Geçmişte bir özlemin ifadesi olan "Yeşil Emirdağ" gerçekleşme yolundadır.

Adaçal; uzaktan kuru ve sade, yakından canlı ve zengindir. Bu yönüyle Adaçal, biraz da Emirdağlı'nın kendisidir.

MİR FIKRALARI

Emirdağ kaymakamlarından Sayın İbrahim Avcı, Emirdağlı bir heyetle Belçika Brüksel'e gider.

Bir gece özel ziyaret nedeni ile heyetten ayrılır. Ziyaret dönüşü gece yarısını geçer, saat 2.30 olur.

Kaymakam yolunu kaybeder.

Çevreye bakınır, ışık yanan tek yer bir fırındır, fırına girer.

- Türk müsünüz?

- Evet, Emirdağlıyız.

- Ben de Emirdağ Kaymakamı, der.

EMİRDAĞ TİCARET VE SANAYİ ODASI

Yılmaz ÜNVER

Emirdağ Ticaret ve Sanayi Odası
Yönetim Kurulu Başkanı

Odamız, 5590 sayılı kanunla kurulan Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği'ne bağlı kamu kurumu niteliğinde kurulmuş mesleki bir teşekküldür. Bağlı olduğumuz ve üst kuruluşumuz olan T.O.B.B. Türkiye'nin en büyük ve köklü yasal sektör temsilcisidir.

Oda üyelerinin müşterek ihtiyaçlarını karşılamak, mesleki faaliyetlerini kolaylaştırmak ve bulundukları bölgede ticaretin ve sanayinin genel menfaatlerine uygun surette gelişmesini temin etmek gibi amaçlarla kurulmuş olan Ticaret ve Sanayi Odaları, gelişen dünya ile birlikte ülkemizde de önemi gittikçe artan kurumlar haline gelmiştir. Bu gelişme ile Ticaret ve Sanayi Odaları'na bağlı bulunan üyelerin de ihtiyaçları ve odadan beklentileri de her geçen gün artmakta ve hızla değişmektedir.

Yönetim Kurulu Başkanı bulunduğum ilçemiz Ticaret ve Sanayi Odası 1963 tarihinde kurulmuş, kurulduğu tarihten itibaren odamız üyelerinin ihtiyaç ve beklentileri doğrultusunda gelişen hizmet anlayışı ile çalışmalarını sürdürmektedir.

Odamızın gelirleri; üyelerimizin yıllık aidatları, munzam aidatları, yapılan bağış ve yardımlar, hizmet karşılıklarından oluşmaktadır. Tahsil edilen gelirin bir kısmı personel gideri ve oda giderleri için ayrılmakta, kalan kısım tamamen odamız üyeleri ve ilçemiz halkının müşterek ihtiyaçları doğrultusunda kullanılmaktadır. Odamız hizmet binası 1993 yılında yapılmış olup mülkiyeti odamıza aittir. Odamızın Konya Caddesi No:13, Kat:3 adresinde hizmet binasının yanında üye lokali de bulunmakta olup üyelerimizin hizmetine aynı tarihte girmiştir.

Odamızda son durum itibariyle, kayıtlı 1328 üyemiz olup 420 üyemiz halen faaliyettedir. Odamız, oda hizmetlerinin yanında Türk Ticaret Kanunu Nizamnamesi ve 5590 sayılı kuruluş kanunumuz gereğince; ticaret sicil, oda sicil, kayıt ve terkin işlemleri yanında sicil belgeleri, imza sirküleri, temsil belgeleri ve ticaret sicil tastiknamelerinin düzenlenmesi, terkin, tescil ve değişikliklerin ticaret sicili gazetesinde yayınlanmasını sağlamak; üyelerin oda ve ticaret sicil dosyalarının tanzim ve arşivi hizmeti de vermektedir.

Odamızın başlıca görevleri arasında; resmi makamlarca istenilen bilgi ve belgeleri hazırlamak, oda mensuplarına sicil ve kayıt suretleri vermek, kayıtlı üyelerin imzalarının tastiki, ticari kefalet tastikleri,

kalite yeterlilik ve numune belgeleri, fatura suretlerinin tastiki, rayiç fiyatların tastiki, bilirkişi ve ekspertiz raporları, kapasite raporları, ticaret sicil gazetesi suretlerinin tanzimi, ticaret sicili için gereken evraklar, Bağ-Kur'un üyelerimiz için istediği belgelerin verilmesi, üyelere kayıt levhaları ve üye kimlik kartları vermek gibi işleri örnek verebiliriz.

Bunun yanında mensuplarının birbirleriyle ve halk ile olan ilişkilerinde dürüstlüğü ve güveni hakim kılmak bunun devamlılığını sağlamak üzere meslek disiplini ahlak ve dayanışmanın korunması için yaptırımlar uygulamaktadır.

Odamız üyelerimizin ve ilçemiz halkının birbirleri ile olduğu kadar diğer kurumlarla olan işlerini de kolaylaştırmak için senelerdir kurulması düşünülen Bağ-Kur İrtibat Bürosunu tamamen kendi iş takibi ve yaklaşık 14.000 \$ mali bir harcama ile ilçemiz halkı ve üyelerimizin hizmetine 2000 Kasım ayında odamızın da bulunduğu Konya Caddesi, No:13 Kat:2 adresinde açılmıştır. Kurulan irtibat bürosunda en son sistem ve bilgisayarlar kullanılmaktadır.

İlçemiz Bağ-Kur İrtibat Bürosunda hafta içi pazartesi ve perşembe günleri olmak üzere iki gün tüm Bağ-Kur ve karne işlemlerinde ay sonraları ise prim tahsilatı ile halkımıza hizmet vermekteyiz.

Üyelerimizin ve ilçemiz halkının müşterek ihtiyaçları doğrultusunda Sosyal Sigortalar Kurumu İrtibat Bürosu İş ve İşçi Bulma Kurumu irtibat büroları için çalışmalarımız halen devam etmektedir.

İlçemiz ekonomisi KOBİ statüsündeki işletmelerden oluşmakta olup sanayileşme gelişmemiştir. Bu sebeple ilçemiz çevre illere ve özellikle Avrupa ülkelerine küçümsenmeyecek ölçüde göç vermiştir ve vermeye devam etmektedir. Bunun önlenmesi için yeni iş alanlarının oluşturulması gerekmektedir.

İlçemiz Organize Sanayi Bölgesi 2001 devlet ek yatırım programına dahil edilerek büyük bir aşama kaydedilmiş, çalışmalara bu doğrultuda hız verilmiştir.

Emirdağ O.S.B. için ilgili bakanlık temsilcileri ile oluşturulan komisyonlarca yer tesbit çalışmaları tamamlanmış, Dört Yol mevkiinde Ankara-İzmir/İstanbul-Konya karayollarının kesiştiği bölge olan haritalarda ve imar planlarında Bozçal olarak bilinen yaklaşık 222 hektarlık alan uygun görülmüştür.

Alanın 154 hektarı Emirdağ O.S.B.'ye ayrılmıştır. Tesbit edilen alanın mülkiyeti şahıslara aittir.

Bu sebeple kurulacak Organize Sanayi'nin bir an önce kurulması ilçemiz halkı ve ekonomimiz için vazgeçilmez bir durumdur. Yer tespiti çalışmalarından sonra Sanayi Ticaret Bakanlığı'na hazırlanan kuruluş protokolü onaylanmış, bakanlık siciline kaydedilerek tüzel kişilik kazanılmıştır.

Hazırlanan kuruluş protokolüyle birlikte Valimiz Sayın Ahmet Özyurt başkanlığında İlçe Kaymakamımız Sayın Mustafa Özarslan ve benim de içinde bulunduğum Emirdağ Organize Sanayi Bölgesi müteşebbis heyeti kurulmuştur.

Yapılacak alt yapı çalışmalarının masrafları için katılım payı olarak odamız üç milyar, ilçe belediyesi üç milyar ve İl Özel İdaresi dört milyar ödemişlerdir.

Heyet, çalışmalarını hızlandırarak kurulacak olan

Organize Sanayi alt yapı çalışmalarını başlatmış, hazırlanacak imar planı için ihale açmıştır. İhaleyi Afyon'da faaliyette bulunan ATKO Mühendislik kazarak, 3.579.030.000 TL + KDV bedel ile yapmayı taahhüt etmiştir.

Çalışmalar halen devam etmekte olup Emirdağ O.S.B. vakit kaybetmeden faaliyete geçmesi için gereken özveri ve çalışmaları şahsım ve odamız adına sürdüreceğiz.

Yapılan her çalışmanın ilçemiz ve dolayısıyla ülke ekonomisinin gelişmesi içindir.

Bu vesile ile çalışmalarınızda başarılar diler, saygılar sunarım.

DİLEKÇE

Muharrem YILDIRIM

Söyleyin ustalara
Güleryüzlü evler yapsınlar.
Güneş her gün gülerken doğsun üstümüze.
Savaşı sürgüne gönderin öte dünyaya.
Kavgayı kovun ortalıktan.
Silah denen azrailleri duasız gömün.
Bulutlardan başka kimse ağlamasın yeryüzünde.
Diller kardeşlik şarkıları söylesin.

DİKKAT!

Üyelerimize özel yeni kimlik kartı hazırlanmıştır. Vakıf sekreterliğinden alınması rica olunur.

Yönetim Kurulu Üyelerimizin Mutlu Günü

* Başkan Özcan Özgür Oğlu Korkut Özgür'ü Hülya Yüksel'le evlendirdi.

* Yönetim Kurulu üyemiz Yılmaz Ünver oğulları Hacı Fatih ile Hasan Burak'ı sünnet ettirdi.

* Üyemiz İhsan Avcı Biricik oğlu Cem'i sünnet ettirdi.

*Hemşehrilerimiz adına
üyelerimize mutluluklar dileriz.*

Değerli dostum,
Sayın Kubat;

Hayrettin İVGİN
Araştırmacı ve Halk Bilimcisi

Emirdağlılar Vakfı'nın değerli dergisinde "Emirdağ Kıymetli Bir Evladını Kaybetti" adlı yazınızı okudum. F. Faruk Yürük'ün elim bir kazada vefatı gerçekten üzücü. Merhuma Allah'tan rahmet diliyorum.

Sizlere ve Emirdağlılar'a başsağlığı taziyelerimi sunuyorum.

Yazınızı baştan sona dikkatlice okudum. Zaten sizin yazılarınız her zaman okunmaya değer durumdadır. Şiirleriniz de öyle...

F. Faruk Yürük'ün makaleler de yazdığını yine sizin yazınızdan öğrendim.

Merhumun bir yazısı dikkatimi çekti: "Abdalların Tarihçesi."

Sizden istirhamım bu yazının fotokopisini, yayımlandığı kaynağın künyesini de yazarak bana yollayabilir misiniz?

Abdallar konusunda bir uzun makale yazıyorum. Rahmetlinin bu çalışmasından da bahsetmek yerinde olur kanaatindeyim.

Bu vesile ile size selam sevgi ve saygılar iletiyor, Emirdağ Dergisi gibi kapsamlı, kalıcı ve bilimsel bir dergiyi çıkartıkları için hemşehrilerimizi ve Emirdağ Vakfı yöneticilerini tebrik ediyorum.

**Vakfımıza üye ol,
üye bul!**

6. SAYIDAN MAHİR KERMAN YAZISININ DEVAMI

Halil ERENOĞLU
Tarih Araştırmacısı

KURU TUZ SATMAK

O yıllarda Emirdağ'da hafta pazarları şenlikli olurdu. Her zaman bir panayır havası vardı.

Biz de bir şey satalım dedik. O zamanlar en kolay iş kuru tuz satmaktı. Sermaye istemiyordu. Bir terazi, birkaç yüz kilo da tuz. Her adım başında **"guruduz beşe"** diye bağırırlar duyulurdu. Millet daha Emirdağ'dan aralaşmadığı için yaylacılık, hayvancılık çok canlıydı. O sebeple tuzun her zaman alıcısı vardı. Bizim dükkanın önüne bir yaygı attık, **"guruduz beşe"** diye bağırmaya başladık. Ben tartıyorum, Mahir de para alıyordu. Hayli ciddi bir çalışma yaptık ve bağıra bağıra akşamı ettik. Tuz bitince sıra hesaba geldi. Neresinden bakarsak bakalım ettiğimiz kar terazi kirasını geçmiyordu. Bu ilk ticaret denememizde öğrendik ki ha deyince para kazanılmıyor. Ben hızımı alamayıp başka bir pazar günü dükkandan on on beş yağlık (büyük mendil) alıp kalabalığa karıştım. Yağlık on iki buçuk kuruş filan derken Kacerli Mahallesi'nden Çetin Özgüler beni yakaladı: **"Utanmıyor musun sen mendil satmaya zengin çocuğusun."** diye azarladı. Doğrusu utandım. Mendilleri on kuruşa toptan satıp dükkana döndüm.

ARİF KOÇ PANSİYONU YILLARI

Afyon'da okuyanlar Koç Pansiyonu'nu bilirler. Büyük koğuşlar, yemekhaneler ve ders-haneler. Yatakhanelerde altı üstü ranzalarda yataydık. Sabah uyanınca çok ağır bir koku olurdu, hemen

**Mahir Kerman ve Halil Erenoğlu'nun
çocukluk yılları**

giyinip aşağı inerdim. Ne zaman aşağı insem Mahir'i görürdüm. Ya ders çalışıyor ya da camdan dışarı bakıyor olurdu. Bir gün bana: "Halil iç çamaşırlarımda bit kaynıyor ne yapsam." dedi. Ben de: "Hepsini çıkar çöp bidonuna at." dedim. Çünkü bir gün evvel ben öyle yapmıştım. Sadece kendisini bitlenmiş sanıyordu. Alman harbi günleriydi ve hayat böyleydi. Yemek, çalışmak, okul, biraz oyun, bazen sinema günlerimiz geçip gidiyordu. Haylazlık edenleri pansiyon müdürü Arif Bey günde birkaç posta döverdi. Ben çok dayagını yedim. Mahir bir okul dönüşü: "Babam gelmiş beni bekliyor, haydi beraber gidelim." dedi. Süleyman Kerman beni görünce nazikçe ayağa kalktı. O yaşta bir adamın bir çocuğa ayağa kalkması beni çok etkiledi. Herhalde alçak gönüllülük buydu. Oturduk karşılıklı sorular başladı. Mahir bir ara: "Annem nasıl, ablam nasıl?" diyecek oldu. Ablam nasıl sorusunda yüz ifadesi fazla değişmeden Emirdağlıların iyi bildiği bir küfür savurdu ve: "Kaçtı." dedi. Mahir bir babasına bir de bana baktı, sustu. Böyle durumlarda nasıl davranıla-

cağını düşündü, durdu. Süleyman Bey bana döndü: "Baban evlenmemeliydi, bir hatası o oldu." dedi. Birkaç laftan sonra ayrıldık. Mahir çok hassas ve gergin bir çocuktü. Bazen durup dururken: "Halil haydi boğuşalım" derdi. Belki gerginliğini atmak için yorulma gereği duyardı.

M E K T E P PANSİYONU

Benim Afyon'daki son senemdi. Lise pansiyonundaydık. Reşat Postacıoğlu isimli bir coğrafya öğretmenimiz vardı. Arada sırada etüt hocası olarak gelirdi. Dershaneye her girişte bir bahaneyle Mahir'i tokatlardı. Sanki âdet edinmişti. Mahir ilk tokat yediğinde gözünde biriken yaşları görünce düşündüm. Bir tokat yeyince ağlamak. Mahir'in bu tepkisi bana ders oldu. Ben öyle bir tokatla filan ağlayan biri değildim. Bu işin gurur meselesi ve sağlıklı bir tepki olduğunu anladım. Bir gün Mahir'i dövme meraklısı Reşat Postacıoğlu'nun tayini çıktı. Dershaneye vedalaşmaya geldi. Bir iki laf etti, tam ayrılırken Mahir ayağa kalktı: "Hocam, gittiğinize bir şey demiyorum orada her gün kimi döveceksiniz onu merak ediyorum." dedi. Hoca bir şey söyleyecek halde değildi. Sonraki yıllarda Reşat Postacıoğlu İzmir'de Buca Eğitim Enstitüsü'nü kurdu. Şimdi avlusunda büstü var.

Ben 1945 yılında askeri liseye girdim. Subay çıkıncaya kadar yaz tatillerinde Emirdağ'a gelirdim. Kahvelerde oyun oynayarak, futbol oynayarak vakit geçirirdik. Bir sömestre izninde Mahirlerde arabası

davetindeydik. Yeni yetme çocuklar aramızda şakalaşırken rehmetli İbide Aba da arada bir gelir, bizimle söyleşirdi. Bizim romantik laflar ettiğimizi görünce: "Çocuklar ben gençken bek gözelidim." dedi. Mahir hemen bize döndü: "Arkadaşlar annem güzellik biri midir?" dedi. Gerçekten İbide Aba güzel bir kadındı. Sonraki yıllarda Mahir tüberküloz hastası oldu. Uzun zaman tedavi gördü, iyileşti. Sonra yeni açılan Gazetecilik Enstitüsü'ne devam etti. Babasının milletvekili olduğu yıllarda birkaç kez Ankara'da görüştük. Ben de yeni subay çıkmıştım. O zamanlar Emirdağ'da çok hızlı particilik vardı. Birkaç gazete çıkardı. Mahir o gazetelerden birinde İMBAL rumuzuyla mizah türü fıkralar yazardı. O zamanlar bizim akıllı Celil daha piyasada yoktu. 1953 Aralık ayında ben de hastalanıp yatağa düştüm. Tüberküloz teşhisi kondu. Askeri hastane beni provantoryuma havale etti. O zamanlar İstanbul Gureba Hastanesi'nde asistan olan ağabeyim Esat Erenoğlu'nun gözetiminde bir süre yattım. Mahir duymuş, hastaneye geldi. O beni hiç hasta görmemişti. Arkadaş ilişkilerinde kartpostal ciddiyetine itibar etmezdi. Alaycı bir ciddiyeti vardı. "Seni bu hallerde mi görecektim?" dedi. sonra da moral vermek için ilave etti: "Boşver biz bu mikrobun kaburgalıısını gördük." Keşke öyle demeseydi. Bu mikrop sonraki yıllarda daha yakasına yapıştı ve herkesin sevdiği bu ayrıksı çocuğu bitirdi.

EMİRDAĞ GÜNLERİ

Subay çıktığım ilk yıllarda yaz tatillerini çoğu zaman Emirdağ'da geçirirdim. Mahir o zamanlar sürekli dükkanlarında dururdu. Ben de arada bir uğrardım. Bir gün dükkanlarından uzun boylu iri yarı bir adam çıktı. Kim bu adam, dedim. Atilla'nın öğretmeniymiş. Şikayete gelmiş. Atilla öye bir küfür etmiş ki adam hiç böyle bir küfür işitmemiş. Üstelik Karadenizli. Çok da zoruna gitmiş. Milletvekilliği yapan bir

kişinin oğlu diye haber vermeyi münasip görmüş. Atilla'nın küfüri burada yazılmaz. Yalnız Emirdağlılar bilir. İki metrelik laz hocayla yedi yaşındaki Atilla bizi bir hayli güldürmüştü. Ben hastalıktan iyileştikten sonra sağlık izinlerimi de Emirdağ'da geçiriyordum. Arada Mahir'e uğrardım. Bir gün şöyle dedi: "İyi ki geldin, benim hençel, benim man, benim Austin laflarından iyice kafam şişti." O zamanlar bazı arkadaşların babaları araba sahibi olmuştu. Böyle çeşitli araba görüntüleri Emirdağ'da yeni bir hadiseydi. Bu çocuklar da "Bizim araba böyle sizinki şöyle" muhabbetiyle mallarının tadını çıkarıyorlardı. Ama Mahir'in o taraklarda bezi yoktu. Mal mülk lafı etmezdi. Mahir, Emirdağlılar'ın davranışlarında herkesin farkına varamadığı gariplikler bulur, anlatırdı. Şimdiki Boğaziçi Lokantası'nın bulunduğu yerde veya yakınında bir kahve vardı. Acemoğlu diye biri işletirdi. Mahir bir gün o kahvenin önünde otururken sokağın alt başında bir yıldı at kopmuş. Bir alay, başı boş hayvan koşuyor. Yukarıda hayvan pazarı var. O zamanlar hayvancılık çok canlıydı. Hayvanlar soluk soluğa gelirken Tekbıçağın Kemal hemen caddeye fırlamış, gelen at sürüsünün önüne eli arkasında dikilmiş. Atın biri çarp-sa yere düşecek, atlarda belki üstünden geçecek. Rahmetli Mahir gene rahmetli Kemal'in bu bedava yiğitlik gösterisini hayretle anlatırdı.

Ebil Koyuncu, oğlunun dişini çektiirmiş. Narkozun tesiri geçince diş yeri ağrımaya başlamış. Oğlan ağlamış. Rahmetli Ebil sokağa fırlayıp dişçiye arıyor, ana avrat sövüyor. Dişçiden hesap soracak. Mahir bildiğimiz Emirdağlı tiplerden biraz farklıydı. Çok abartılı konuşmaz, fazla da küfür etmezdi. Bir gün evlerinde ne konuşulduysa: "Yahu biz İstanbullu'ymuşuz." demişti. Biz de: "Mahir bu da nereden çıktı?" demiştik. Sonradan öğrendik ki yalanı yok, yanlış vardı. Rahmetli Nuri Türkmen beni askeri lise

kıyafetiyle her görüşünde "Benim dayım da subaydı" derdi. Yıllar sonra Konya'ya tayin edildiğimde Kolağaslar denilen bir aileye komşu olduk. Bu aileyle ahabap olduk, gelip gittikçe evdeki ihtiyar kadından duvardaki subay resminin kimliğini sordum. Rahmetli Nuri Türkmen'in dayım dediği kişiydi. Mahir'in de büyük dayısı oluyordu. Adam Kolağası (önyüzbaşı) rütbesinde şehit olmuş. Yaşlı kadın az ötedeki Üçler mezarlığına bakar, hep iç geçirirdi. Adam Serezli'ymiş. Serez, bugün Kuzey Yunanistan'da bir şehir. Ailedeki kızların Türkan Hanım'a benzerliği apaçık belli oluyordu.

Bizim ortaokul yıllarında çok şaka yaptığımız bir arkadaşımız vardı. Şimdi çok zengin. O kadar üstüne giderdik ki bizim şakalarımızdan bezmişti. Mahir de bu çocukla uğraşırdı. Bir süre sonra okulu terketti. Zengin çocuğuydu, ticarete atıldı ve işini büyüttü. Bir gün Mahir ona demiş ki: "Bu zenginliğini Halil'le bana borçlusun, biz olmasak ne okulu terkederdin ne de böyle zengin olurdu." Bu davranış onun içtenliği idi.

Celil Karaca bir gün: "Mahir Abi karnım aç." demiş. Celil, Mahir'in seve seve karnını doyuracağı bir tip. Ama Celil'e tuhaf bir zulüm yapmış. "Sana yedi porsiyon kuru fasulye söyleyeceğim, hepsini yersen parasını öderim." demiş. Celil'in karnı öylesine açmış ki yedi porsiyon fasulyeyi yemiş.

AĞIR HASTALIK

1957 yılında Kore Kafilesi'nde idim. Gitmeden Emirdağ'a uğradım. Mahir'in yeniden yatağa düştüğünü öğrenince evlerine gittim. Durumu iyi değildi, o eski Mahir yoktu. Hastalığı pek üstüne kondurmuyor, önemsemez görünerek yakında kalkarım, demeye getiriyordu. Söylediklerine kendisinin de inmadığı belliydi. Mahir bir gerçeği ifade ederken rol yapmazdı. Zaten yapamazdı. Kendi kendini kandırmanın boşuna olduğunu kabullenmiş bir halde elini göğe doğru kaldırıp :

"Yukarıdaki benden ne istiyor, ben ne yaptım," dedi. Yaşama umutsuzluğunun verdiği ızdırap mukadderatın hükmünü kavramasını engellemiş olmalı ki bir süre yazgısını sorguladı. Mahir'i o kadar sevmesem de, ne söyleyecek ne de yapacak bir şey vardı. Ben Mahir'le ömür boyu birlikte bir şeyler yapmak, ona hep yakın olmak isteyen bir arkadaşıldım. Kore'ye gittik, sürekli kışla hayatı, hesapta olmayan bazı sıkıntılar yüzünden bunaldığım günler oldu. Mahir'de bir kitabım vardı. Dinin modern bir yorumu idi. Sık sık okurdum. O kitap aklıma geldi. Şunu Mahir'den istesem burada işime yarar diye düşünüp mektup attım. Çok kötü bir bencillik yaptığımı cevap gelince farkettim, "Oralar seni ne kadar değiştirmiş. Biz ne haldeyiz sen ne istiyorsun?" diyordu. Doğruydum, kitabı göndermesine gerek olmadığını ve gerçekten duyduğum derin üzüntüyü belirten bir mektup yazdım. Mukaddermiş Japonya'da evlendik ve 1958 yılında döndük, Konya'ya tayin edildik. Eşim yabancı olduğu için bir intibak süreci yaşadık. O günlerde postadan bir paket aldım. İçinden sözünü ettiğim kitap çıktı bir de mektup vardı. Mektuptan aklımda kalan birkaç satırı aktarıyorum: "Bu mektubu kalem tutmaya dermanım olmadığı için bir başkasına yazdırıyorum. Geçmiş günlerdeki o delişmen ve sapına kadar arkadaş Halil Erenoğlu'nu hatırladıkça inan ki gözlerim yaşıyor. Seninle aramızdaki son bağ bu kitaptı. Onu da gön-

deriyorum. Artık bekliyoruz. Sana yazıklar olsun." Mahir'le 15 yıl bozulmak ihtimali olmayan bir arkadaşlık yaşadık. Bir gün böyle bir mektup alacağım hiç aklıma gelmezdi, şartlar ne olursa olsun benim yaptığım vefasızlıktı ve mazareti olamazdı. Ben Mahir'i unutmuş değildim. İnsan bazen kaderine hükmedemiyor, ya da kaderini sapırtıyor. Durum mektupla düzeltilecek bir hal değildi; ama ölüm yolcusu bir sevgili arkadaşına ne hissettirebilirim diye kaleme kağıda sarıldım. Dönüşte biraz daha yazarım diye sabah işe gittim. Akşam geldiğimde Japonyalı eşimi derin bir elem içinde ağlarken buldum. Masada kalan mektubu okumuş. Türkçesi henüz zayıf olduğu için mektupta geçen sevgi, pişmanlık gibi sözleri benim eski bir sevgilimle ilgili sanmış. Bu mektubun tüberkülozdan ölmekte olan bir arkadaşına yazıldığına inandırmak için epeyce dil döktüm. Gerçeği öğrenince çok üzüldü. Bu arada bizim mektup da ziyan oldu. Bir süre sonra da rahmetlinin ölüm haberini aldım.

SONUÇ

Kırk yıl geçti. O mezar taşının önünde bir süre durunca sandım ki Mahir benden hala o mektubun cevabını istiyor. Bu mezar taşları dünyasına bakınırken eski bir kitabeyi hatırladım. Bu kitabe kimseye minnet etmediği için mide ameliyatında narkozu bile reddeden bir kişinin mezar taşı yazısıydı. Rahmetli de minneti sevmeydi. son ziyaretinde dedi ki: "Ölüm kendi

payıma büyük bir elem değil; ama arkamda kalanların duyacağı acıyı yüklenmek zor."

O mezar taşı kitabesinden esinlenip mezarı başında şunları söyledim.

**Burada yatan Mahir Kerman
Çok çekti dünyadan
Yıllarca boğuştuğu dert
son vermeseydi nefesine
Yaşama sevinci aşıldı
Eşine dostuna, çevresine.
Okuyup üflemek istemez
Dokunur çünkü ciğerine
Üç beş fakir doyurun
Dua niyazi yerine
Çektiği minnet yeter
Minnet onca bir ölüm
Belki ölümden beter**

Mezarlıktan çıkarken karşıda yatan Adaçal'ını büyük bir mezar büyüğü gibi gördüm.

NOT: Bu yazı acele yazılıp müsvedde olarak gönderildi. İmla hatalarını, yanlışları düzelterip yayına hazırlayan Elif Bağcı Hanım'a ve Muharrem Hoca'ya ve Gazi Durusu'ya teşekkür ederim.

Yazının birinci bölümünde 60 yıl önce Belediye seçimini kaybeden babama yakılan türkü ön plana çıkmış. Konuyu dengelemek için sonrakı seçimi kaybeden Süleyman Kerman'a yakılan türküden bir dörtlük yazıp bizim sülaleyi de gönülleyelim.

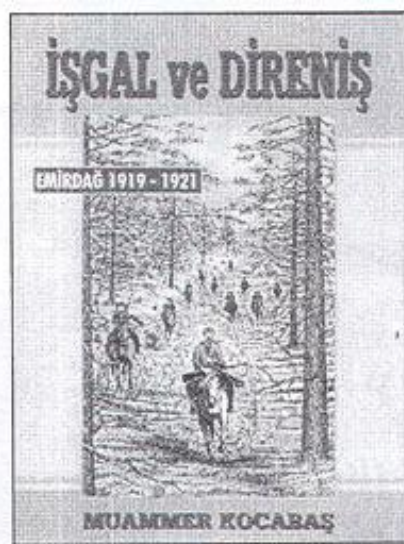
*Bahçalarda ham kelek
İrey toplar kör melek
Sülüğ'ü tahtdan endirip
Güldürdü bizi felek*

Vakıf Çelengimiz

Açılış, düğün, nikah, nişan,
sünnet ve cenaze töreninde bağışlarınız için çelengimiz
24 saat hizmetinizdedir.

Bağışlarınızı bekliyoruz.

Vakıf Telefon: (0-222) 233 74 74 Fax: 234 32 32

KONUK KALEM

MUHAMMİR KUBAT

İŞGAL VE DİRENİŞ

"İşgal ve Direniş" Muammer KOCABAŞ'ın 2001 yılında yayımlanan eserinin adı. Sözü edilen kitabın içeriğine girmeden önce Muammer KOCABAŞ'ın kısaca özgeçmişini sizlere iletmek isterim.

Muammer KOCABAŞ, 1938 yılında Emirdağ'ın Pömek Köyü'nde doğmuştur. 1963 yılında "Meçhul Yaşamalar" isiminde bir şiir kitabı yayımlamıştır. Yeni İstanbul ve Tercüman Gazetelerinde, Söz dergisinde muhabir olarak çalışmıştır. Ayrıca 1969 yılında Emir Baba adında haftalık siyasi bir gazete çıkarmıştır.

Benim, Muammer KOCABAŞ'la tanışmam 1963 yıllarına rastlar. Ben Emirdağ Ortaokulu'nda öğretmen olarak çalışırken Muammer KOCABAŞ'ta o yıllarda şiir yazmakla meşguldü. Hatta Emirdağ Ortaokulu'nda, hatırlayabildiğim kadariyle Fazıl BAYRAKTAR, Şahin YILDIZ, Muammer KOCABAŞ ve ben birlikte birkaç kez şiir geceleri düzenledik. O yıllarda oldukça da ilgi gördü.

Yani, Muammer KOCABAŞ'ın şiirle tanışması oldukça eski yıllara dayanır.

Bilindiği gibi güzel sanatların çok sayıda kolu vardır. Fakat güzel sanatlarla uğraşmak bir yetenek işidir. Tanrı size bu yönde bir yetenek vermişse uğraşınız başarıya ulaşır ve onunla uğraşmaktan zevk alırsınız. Bu hususta yeteneğiniz yoksa ne kadar uğraşırsanız uğraşın netice alamazsınız. Bu cümleden olarak Sayın Muammer KOCABAŞ'a Tanrı bu yeteneği verse gerek ki yıllardır şiir ve benzeri şeylerle uğraşmaktadır. Şu anda elimizde bulunan İŞGAL ve DİRENİŞ isimli eseri bunun en güzel kanıtıdır.

İŞGAL ve DİRENİŞ 1919-1921 yılları arasında, bir başka deyimle Kurtuluş Savaşı sırasında düşmana Emirdağ halkının nasıl direndiğini gösteren ve belgeleyen bir inceleme ve araştırma kitabıdır. Bilindiği gibi herkes kendi kimliğini arar ve geçmişini öğrenmek ister. İşte, bu eser Emirdağ halkının kimliğini sergilediği gibi geçmişine de ışık tutmaktadır. Şöyleki:

Sözü edilen eserin ilk sayfalarında Emirdağ ve yöresi tanıtılmaktadır. Köylerin şöyle bir geçmişine ve geleceğine bakılmaktadır. Ondan sonra asıl konuya girilmektedir. Bizler, bu, çok sayıda ceryan eden olayları büyüklerimizden zaman zaman dinledik.

Fakat bu dinletiler sadece sözlü olarak bizlere anlatıldı. Herhangi bir yazıya dökülmedi. İşte Muammer KOCABAŞ bunu uzun bir araştırmayla kitap haline getirmiş. Bayatlı Yarbay Arif Bey'i anlatmış. Kara Hüseyin olayını teferruatıyla incelemiş. O günlerde Emirdağ'da etkin olan isimleri sıralamış ve hangi yönde etkin olduklarını anlatmış. Çerkez Mehmet demiş, Tahir Ünlü demiş, Abdulkadir Hoca demiş, Nuri Bey demiş, Taşbaş demiş, Cumali demiş, Koca Mustafa demiş, Kel Recep demiş, Gede Durmuş demiş, Filğin Haçça demiş, Yusuf Çavuş demiş, Ali Faik Bey demiş, Papaz Eftim demiş, Terzi Tatyos demiş, ihâl demiş, Nikol demiş, Seydi Ağa demiş, Vahit Ağa demiş, Abdil Ağa demiş. Yani bunlarla ilgili gerekli araştırmaları yapmış ve okuyucularına sunmuş.

Bilindiği gibi araştırma ve inceleme oldukça zor bir iştir. Muammer KOCABAŞ bunu başarmış. Bizlere geçmişimizi anlatmış. Ben, burdan kendilerinin kalemine ve diline sağlık temennilerini iletiyorum. Böylece 1919-1921 yılları arasında Emirdağ'da ceryan eden olayları Muammer KOCABAŞ'ın kaleminden öğrenmiş oluyoruz.

İşte, böyle insanlar, yani, eli kalem tutanlar çevresini kendi istidatları doğrultusunda aydınlatmalılar. Yoksa, lafla, sözle anlatılan belleklerde kalmıyor. Sayın KOCABAŞ bir zoru başarmış, kendilerini kutluyorum.

Ayrıca bu emeği, herkesin okumasını candan arzu ediyorum. Büyük, küçük ayırmaksızın. Çünkü sözü edilen eser, her yaşta kişiye hitabeden bir eser. Ayrıca sayın KOCABAŞ, yörenin folklorunu yansıtan bir ağıtı da eserinin sayfalarına aktarmış. Bahsi geçen ve yörenin önemli olaylarında ağıt yakma geleneğini sergileyen KARA HÜSEYİN'İN AĞITI'nı sizlerin bilgisine sunarak yazıma son veriyor, Sayın KOCABAŞ'ı bu güzel incelemesinden dolayı kutluyor, daha niceleri diyorum....

★★★

Gara Hüseyin mavzerini yağıyor
Haçça gelin siyim siyim ağıyor
Mavzerin kurşunu yürek dağıyor

★★★

Aman Filik abam ar demedin mi
Arkamda keloglan var demedin mi

★★★

Arif Bey geliyor bakın kastine
Selam verir yarenine dostuna
Afuyon'u tapulatmış üstüne

★★★

Aman Arif Beyim öldürme beni
Mektebin önünde vurdurma beni

★★★

Kayıştandır Arif Bey'in kuşağı
Kurbanlık gidiyor Musluk uşağı
Beynimde patladı dom dom fişegi

★★★

Uyan Haçcam uyan bak neler oldu
Bizleri vurduran Arif Bey oldu.